

VERLOREN DROMEN

Tragikomedie in 3 bedrijven

Auteur : Peter Opstaele

Uitgever: ALMO

KORTE INHOUD

Maria is een oud vrouwtje dat in haar krotje aan de rand van de maatschappij leeft. De bouwpromotoren maken jacht op haar huisje, maar Maria (Vuile Marie) wil van geen wijken weten. Na een slopende onteigeningsprocedure slaagt men er toch in om haar te verdrijven.

Maar voor het zo ver is vloeit er nog heel veel water naar zee. Maria drijft op verschillende manieren de spot met het establishment en leert intussen ook twee leuke kinderen kennen, die het zonnetje in haar leven worden. Verder moet ze ook optornen tegen de vele vooroordelen die er rond haar persoontje bestaan.

Een verhaal uit het leven gegrepen met veel lachwekkende en emotionele momenten.

DECOR

DECOR 1

Rechts de gevel van een vervallen klein huisje. Er is een voorliggend erf, afgebakend met een vervallen omheining met ingangspoort.

Op het erf zelf staat een oude picknickbank en ligt er heel wat rommel.

Aan de voorgevel staat een gammele fiets.

Aan de zijgevel een regenton.

Buiten het erf zien we in de front een muurtje.

Links staat een bank met vuilnisbak.

In de hoogte links hangt er een witte cirkel die met de juiste belichting een maan kan suggereren.

DECOR 2

Eén tafereel wordt in een restaurant gespeeld. Daarvoor zijn slechts 2 tafels nodig.

MUZIEK

Als muziek stel ik voor :

De instrumentale versie van 'I dreamed a dream' uit de musical Les Misérables, die als een rode draad doorheen het stuk kan gebruikt worden.

Op het laatst stel ik de gezongen versie van Susan Boyle voor. (Als symboliek.)

TAFERELEN

1. Een leuk interludium (p5)

Agnes – Paula – Yvette

2. Het erf – Op straat (p6 – 11)

Maria – Joren – Anke – Jacky

3. Het erf – Op straat - een week later (p12 – 17)

Burgemeester – Sofie Demeester – Maria – Anke – Joren – Kathy

4. Het erf – Op straat – maanden later (p18 – 27)

Paul Wampers – Cameraman- Geluidsman – Kathy – Joren – Anke – Maria – Henk

5. Op restaurant – maanden later (p28 – 38)

Agnes – Paula – Yvette – Ober- Burgemeester – Sofie - Henk – Maria

6. Het erf – weer maanden later (p39 – 45)

Joren – Maria – Anke – Henk

7. Het erf – Nog enkele maanden later (p46 – 55)

Maria – Joren – Jacky – Burgemeester – Sofie – Henk – Anke

8. Het erf – Op straat – Drie maanden later (p56 – 64)

Edith – Maria – Paula – Yvette – Agnes – Anke – Joren – Burgemeester – Sofie Kathy
– politieagent 1 – politieagent 2 - Henk

PERSONAGES

Er zijn 18 verschillende personages, waarvan er 5 bijna geen sprekende rol hebben. Bij deze rollen is er ook de keuze tussen mannen of vrouwen

Er zijn dubbele rollen mogelijk en er zijn sprekende rollen die ook door mannen of vrouwen kunnen gespeeld worden. Eén combinatie is 7 vrouwen, 4 mannen, 1 jongen, 1 meisje, 5 keuze tussen mannen en vrouwen.

Personages in volgorde van opkomst:

Drie kletswijven Paula, Yvette en Agnes: Er kan een extra humoristische noot aan toegevoegd worden als deze rollen door één of meerdere mannen worden gespeeld.

Maria Een oud vrouwtje van 80 jaar. Leeft geïsoleerd in haar huisje aan de rand van de maatschappij. Sjofel gekleed en steeds met sjaal op haar hoofd. Voor haar omgeving lijkt ze een mysterieus figuur, die men het liefst mijdt. Maria is vastberaden om in haar huisje te blijven wonen. Ze voelt er zich gelukkig en lijdt er een eigenzinnig leventje. Ze heeft best wel wat humor in huis.

Joren Een jongen tussen 10 en 14 jaar. Als het kan mag die rol gespeeld worden door een kind, maar kan ook zonder problemen vertolkt worden door een volwassene in de passende outfit.

Anke Het vriendinnetje van Joren, ongeveer van dezelfde leeftijd. Zelfde opmerking qua rolinvulling als Joren.

Jacky De postbode met homofiele trekjes.

Burgemeester Diplomatisch en populistisch figuur die zich graag geliefd maakt bij iedereen.

Sofie Demeester Een keiharde afstandelijke zakenvrouw die weinig oog heeft voor het menselijke aspect. Straalt van zelfvertrouwen. Koel en berekend. Heeft altijd een zekere arrogantie over haar.

Kathy De moeder van Joren. Ze lijdt aan hoogmoedswaanzin. Ze praat heel vlug als een vogel zonder kop en heeft geen enkel gezag over haar zoon. Onder te brengen in de categorie van 'les nouveaux riches'.

Paul Wampers De befaamde reportagemaker bij VTM.

Geluidsman (Bij voorkeur een man.)

Cameraman (Kan ook door vrouw gespeeld worden).

Henk Höfner Gedelegeerd bestuurder van het bedrijf WORLD WESTTOURS. Ten aanzien van Maria spreekt hij altijd 'Algemeen Nederlands'. Hij wil haar op een nette manier overtuigen haar eigendom te verkopen, maar dan wel enkel en alleen uit eigen belang.

Ober (Kan ook door vrouw gespeeld worden.)

Edith Directrice van het naburig Woon- en Zorgcentrum.

Twee politieagenten Mannen of vrouwen.

Een leuk interludium

Drie kletswijven staan rug aan rug op een klein verhoog. Ze brabbelen maar wat taal zonder veel inhoud. Ze brengen een klaagzang tegen de levenswijze van Maria, die volgens de maatschappelijke normen een marginaal leven lijdt. Terwijl komt Maria uit haar huisje en speelt het begin van het tafereel beschreven op de volgende pagina.

Om het geheel nog komischer en aantrekkelijker te maken, kunnen de rollen gespeeld worden door één of meerdere mannen met handtas, gekleed in lange ouderwetse impermeabel jassen. Met schelle stemmen...

Paula	Wel, wel, wel...
Yvette	Hoh hoh hoh...
Agnes	't Is een schande...
Yvette	Een schande... wel wel wel....
Paula	Hoh hoh...
Agnes	Niet te geloven...
Yvette	Nee, niet te geloven...
Agnes	Ik zei het nog... niet te geloven...
Paula	Je moet dat zien. Dat dat nog bestaat...
Yvette	Eh wel zeg...
Agnes	Niet te geloven...
Paula	Is 't een wereld...
Yvette	Hoh... hoh... niet te geloven hé?
Agnes	En 'k zei het daar juist nog... niet te geloven...
Paula	Je moet dat eens bekijken!!!!
.....

Zo kunnen de drie kletswijven nog even doorgaan volgens eigen inspiratie.

De deur van het klein vervallen huisje gaat open. Maria komt naar buiten en bindt enkele lege zakken op de bagagedrager van haar fiets en vertrekt. Ze stopt aan een vuilnisbak en keert die onderste boven. Ze vindt er nog een half stokbrood.

Maria Je kunt je niet voorstellen wat mensen allemaal weggooiden... Kijk eens hier... weeral prijs... een half stokbrood met hesp en kaas. **(Neemt een flinke hap.)** Mmmm, en nog lekker ook.
Straks ga ik naar de markt. Dat doe ik altijd op donderdag. Daar valt heel wat te rapen. Fruit, groenten, brood, soms zelfs appelcake of roomsoezen. **(Eet smakelijk het stokbrood op.)**
Iedereen kent mij wel. Ze noemen mij vuile Marie, maar eigenlijk noem ik Maria. Pfff, het laat me koud hoe de mensen over mij denken.
Commentaar hebben ze altijd. Waar bemoeien ze zich eigenlijk mee? Ik ben gelukkig en 't is toch mijn leven!!! **(Korte pauze)**
Vrienden en familie heb ik niet. 't Zal wel aan mij liggen zeker?
(Korte pauze)
Allez, 't wordt tijd dat ik vertrek. De marktkramers zullen stilaan aan het inpakken zijn en dan valt er altijd wel iets van de kar...

Maria rijdt weg.

Boven het muurtje verschijnt plots het hoofd van Joren die met verwonderde blik het huisje aanstaart.

Joren **(Slaakt een kreet van verwondering.)**
OOOHHH!!!!

Anke Zie je iets? **(Komt nu ook met hoofd boven het muurtje.)**

Joren Ja, een klein oud huisje.

Anke Ooooh, maar dat is het huisje dat je kunt zien van op het rondpunt.

Joren Zou daar nog iemand wonen?

Anke (Lacht.) Ben je gek? Wie zou nu in zo'n krot willen wonen?

Joren Ik ga eens kijken. **(Komt van achter het muurtje. Anke volgt.)**

Anke Nee, niet doen. Wie weet woont daar wel een heks of zo.

Joren Een heks?

Anke Kom liever bij me zitten.

Joren OK. **(Zetten zich op de bank.)** Zullen we een spelletje op mijn GSM spelen?

Anke Nee, ik wil een kus van jou?

Joren **(Wordt wat verlegen.)** Hmmm...

Anke Ja maar dat had je me toch beloofd... Je ziet me toch graag?

Joren **(Verlegen en verliefd)** Ja... héél graag...

Anke Eh wel dan?

Joren **(Aarzelend legt hij zijn GSM naast zich op de bank. Kijkt haar verlegen aan en dan geeft hij een vluchtig kusje op haar wang.)**

Anke Nee, niet hier... **(Wijst naar haar lippen.)** HIER!!!!
Mijn papa zegt altijd: "Als twee mensen elkaar graag zien dan kussen ze elkaar op de mond en dan draaien ze zo'n beetje met hun tong..."

Joren Ja, dat doen grote mensen maar wij toch niet!!!

Anke Please... please...

Joren **(Ziet plots Maria die terug komt. Ze heeft vergeten haar deur te sluiten.)** Hé, daar komt iemand. Vlug, we moeten ons verstoppen!!!
Maar waar?

Anke Daar!!! **(Ze lopen opzij van het huisje en verstoppen zich achter de regenton. De GSM blijft op de bank liggen.)**

Maria 'k Zou durven zweren dat ik mijn deur niet op slot heb gedaan.
Zie je wel. Ja, dat is oud worden.

Anke **(Niest.)**

Maria Hé, wat is dat? **(Kijkt om haar heen.)** Ja, dat is ook oud worden :
dingen horen die er niet zijn...

Anke **(Niest opnieuw.)**

Joren Ssssst, stil...

Maria **(Twijfelt nu niet meer en gaat recht op de regenton af en ziet de twee zitten.)**
Eh wel, wat heeft dit te betekenen? Van mijn erf!!!! Jullie hebben hier
niks verloren!!!

Beide kinderen lopen schreeuwend van angst weg. Intussen heeft Joren zijn GSM voor de ton laten vallen.

Maria **(Lacht.)** Hm... kinderen...

Jacky de postbode komt eraan.

Jacky Aaaah Marietje, nog niet vertrokken naar de markt?

Maria Eh wel ik was juist op weg en toen twijfelde ik plots of ik wel de deur gesloten had.

Jacky Jij hebt last van die OLD-TEIMERS ziekte zeker Marietje? Dat krijg je als je oud wordt en zo van alles vergeet...

Maria Je bedoelt ALZHEIMER Jacky, ALZHEIMER.

Jacky Ja, dat zal het zijn... Maar daarbij Marietje, of jij nu je deur sluit of niet dat maakt toch niks uit. De ratten komen toch binnen.

Maria Och Jacky, ik zeg laat leven wat leeft... En daarbij dat zijn jou zaken niet. Zeg me liever waarom je hier gekomen bent.

Jacky Ik heb een brief bij...

Maria Een brief? Voor mij?

Jacky Ja...en dan nog geen gewone. Een aangetekende van het College van Burgemeester en Schepenen. Hier...

Maria Dat zal wel een vergissing zijn zeker? Wil jij hem voorlezen? 't Gaat niet meer om zelf te lezen. Mijn ogen zijn de laatste tijd sterk achteruit gegaan.

Jacky Als je hier eerst een krabbeltje zet.

Maria Ah, je weet toch dat ik stijf van de reuma sta Jacky.

Jacky Aah maar Marietje toch, als ik dat zo hoor, is er niet veel meer dat marcheert aan jou.

Maria Ik ben ook al 80 zenne Jacky.

Jacky 'k Zal zelf een kruisje zetten Marietje. Voila, een beetje bibberen en geen mens zal zien dat ik het gedaan heb.

Maria Ach, doe wat je moet doen. Ik trek het me niet aan.

Jacky opent de brief en leest hem voor.

Jacky Allez Marietje, heb je je hoorapparaat in? 'k Zal het voorlezen hé.

Geachte mevrouw Boudrez,

Graag had ik met u een onderhoud op mijn kabinet op vrijdag 03 maart om 15.00u aangaande de plannen die er bestaan voor het bouwen van een winkelcentrum in de Koolmeesstraat te Oostende.

Ook bouwpromotor, mevrouw Demeester zal op deze afspraak aanwezig zijn.

Mocht u om een of andere reden niet present kunnen zijn, gelieve dan tijdig mijn diensten te verwittigen op het nummer 059/235235.

Inmiddels verblijf ik, Mevrouw Boudrez, met de meeste blijken van oprechte hoogachting,

Ivan Delrue

- Maria Wil dat zeggen dat de burgemeester mij wil spreken?
- Jacky Ja Marietje... En als ik je een goeie raad mag geven : neem eerst een goed badje voor je gaat.
- Maria Jaja, 't is al goed...
En waarover wil hij me spreken?
- Jacky Eh wel over dat winkelcentrum dat ze hier willen bouwen.
- Maria Winkelcentrum?
- Jacky Maar Marietje, de kranten staan er vol van.
- Maria Kranten? Daar steek ik de kachel mee aan.
En wat heb ik met dat winkelcentrum te maken?
- Jacky Eh wel, ze zullen jouw grond nodig hebben hé Marietje.
- Maria Mijn grond?
- Jacky Ja, ze zullen dat krotje hier met de grond willen gelijk maken om er een groot complex op te zetten.
- Maria Maar ik ga hier niet weg.
- Jacky Je moet dat slim spelen Marietje. Je houdt vol dat je je huis niet wil verkopen en na een tijdje zullen ze je zoveel geld bieden dat je geen 'neen' meer zal willen zeggen.
- Maria Nog voor geen honderd miljoen. Geen haar op mijn hoofd die eraan denkt om het huis van mijn grootmoeder zaliger te verlaten. Ik blijf hier wonen tot mijn laatste snik. Ik ben hier gelukkig. Ik woon hier graag.
- Jacky Wacht liever tot vrijdag, dan zal je precies weten wat ze van plan zijn. Allez, ben weg **(Houdt zijn hand open voor een fooi.)** want anders geraak ik niet klaar met mijn ronde. Allez ja, 'k ben weg... Dag Marietje...
- Maria Dag Jacky!!!
(Bekijkt even met veel liefde haar huisje.)
Ik hier weg? Over mijn lijk!!!!
(Plots gaat de GSM. Maria zoekt waar het geluid vandaan komt. De hoofdjes van Anke en Joren komen weer van achter het muurtje tevoorschijn. Maria merkt ze niet op.)
Wat is dat? **(Loopt naar de regenton en neemt de GSM in haar handen zonder deze op te nemen).** Een GSM? Hoe komt dat ding hier terecht? Bah, en 't is gelijk een vibrator, dat ding trilt!!! Wel wel wel, wat

zullen we hier nog allemaal meemaken. **(Ze loopt met de GSM tot binnen in haar huisje.)**

Joren Oooh, ze neemt mijn GSM mee naar binnen!!!! Wat nu?

Anke Als je moeder dat te weten komt!!!!

Joren Waarschijnlijk was het zij die belde om te weten waar ik blijf.

Anke En nu?

Joren Ik moet hem terug vragen.

Anke Aeh, wat griezelig.

Joren Shhht, ze komt naar buiten... Hier smijt deze steen. Jij moet haar afleiden...zodat ik vlug het huis kan binnen gaan...
(Joren loopt weer om het muurtje. Maria komt weer buiten en als ze de deur wil sluiten, gooit Anke de kei. Maria wordt afgeleid en ziet Joren, versteend van angst, op het erf staan.)

Maria Eh wel, stoute vlegel van mij erf heb ik gezegd!!!! Hoe durf je, met stenen gooien naar een oude vrouw!!!

Joren Dat was niet de bedoeling mevrouw!!!!

Maria Nog een geluk dat ik hem niet tegen mijn hoofd heb gekregen!!! Van mijn erf heb ik gezegd!!!!

Joren Maar mevrouw... mag ik alsjeblief mijn GSM terug...

Maria GSM? Is die van jou?

Joren Ja mevrouw...

Maria Zo'n snotneus...en al een GSM? Jij zou nog met de auto's moeten spelen. Allez, 'k zal hem halen...

Joren Dank u mevrouw.

(Terwijl Maria naar binnen gaat, roept Joren fluisterend om versterking.)

Joren Anke!!! Anke!!! Kom... Kom!!!!!!

Anke Ik durf niet...

Joren Ik geef je een zoentje als je komt.

Anke Echt?!?

(Er verschijnt een glimlach op haar snoetje en ze loopt onmiddellijk om het muurtje tot bij Joren. Maria komt naar buiten met de GSM.)

Maria Wel wel, weeral met twee...
Hier je GSM.

Joren wil de GSM uit haar handen snakken, maar Maria kan dit nog net vermijden.

Maria Helaba, heb jij nooit geleerd beleefd te zijn?

Joren Ja mevrouw. Ik wil mijn GSM terug?

Maria Alsjeblief...

Joren Alsjeblief mevrouw, mag ik alsjeblief...alsjeblief mijn GSM terug?

Maria Hoe heet jij jongen?

Joren Joren...

Maria En je vriendinnetje?

Joren Anke...

Maria Wel wel wel, die namen van tegenwoordig... Waar halen ze het uit... waar halen ze het uit?

Anke Ik denk dat ik weet hoe jij heet!!!

Maria Oooh ja?

Anke **(Knikt heel overtuigend.)** Vuile Marie!!! Ben jij vuile Marie?

Maria **(Lacht ermee.)** Ach ja, 't is mij gelijk hoe jullie mij noemen...
(Tot Joren.) Hier jongen, je GSM terug. En denk eraan... nooit meer met stenen gooien hé. Allez, toch zeker niet naar mij!!!!

Joren Nee mevrouw!!!!

Maria Allez, dag... kindjes...

Joren en Anke Dag vuile Marie... Dag vuile Marie...

(Heel enthousiast en zich van geen schuld bewust.)

Maria **(Glimlacht en staart hen nog na.)**
Hmmm, ze zijn nog de slechtste niet...

Maria verdwijnt van het toneel. Haar fiets in de hand. Nog even grabbelend in de vuilnisbak die ze tegenkomt.

Een week later. Maria is niet komen opdagen op het kabinet van de burgemeester. Samen met de bouwpromotor beslist hij om zelf een bezoekje te brengen aan Maria. Maria is niet thuis. Inmiddels maken ze van de gelegenheid gebruik om de omgeving en het huisje te verkennen. De burgemeester klopt op de deur maar er is geen antwoord.

Burgemeester Niemand thuis geloof ik.

Sofie Allez, de miserie begint al. Ik had zo'n voorgevoel dat ze niet op die uitnodiging zou afkomen. We zijn nu een week verder en nog niks van dat mens gehoord.

Burgemeester Niet ongeduldig worden Sofie, alles komt in orde.

Sofie Je kan toch als burgemeester zonder problemen dat krot hier onbewoonbaar verklaren? Het zit hier vergeven van de ratten en ander ongedierte.
(Wuivend gebaar met de hand voor de neus?) De stank komt je hier werkelijk tegemoet. **(Kijkt door het raam).** Zie ik goed? De vloer is gestampte aarde en de kippen lopen op tafel!!

Burgemeester **(Glimlach)** Niet te verwonderen dat ze haar vuile Marie noemen.

Sofie Je begrijpt toch dat zonder dit perceel mijn bouwproject compleet in duigen valt?

Burgemeester Ja natuurlijk, maar doe gewoon een eerlijk bod en kijk hoe ze reageert.

Sofie Dat zijn we ook van plan burgemeester. We kunnen ons hoe dan ook niet permitteren dat onze planning vertraging oploopt. En denk eraan meneer de burgemeester dat dit prestigieuze project ook uw stad nòg meer uitstraling zal bezorgen.

Burgemeester Ik zou niks liever willen Sofie.

Sofie **(Haalt het plan boven.)** Kijk, stel je voor: beneden komt een volledig winkelcentrum van veertien panden met ingang langs de Koolmeesstraat. Boven op de zijvleugels komen er 48 appartementen en langs de voorzijde op het eerste verdiep komt kantoorruimte waarop reispromotor World Westtours reeds een optie heeft genomen. Dus zonder dit stuk grond kunnen we niet verder. En even nog dit ter zijde: noem me vooral geen Sofie in het bijzijn van cliënten.

Burgemeester Ok, dat is genoteerd. En als ik vragen mag, hoeveel zal je bieden?

Sofie We spelen het anders. We vragen eerst haar prijs.

Maria komt eraan met haar volgeladen fiets aan de hand. De burgemeester spreekt met zeer luide stem tot Maria, alsof hij denkt dat ze door ouderdom slechthorend is. In zijn contact met Maria komt hij ook zeer bemoederend over.

Burgemeester Aaah, wie we daar hebben. Dag Marietje.

- Maria Zeg maar vuile Marie, je zal je mond niet scheuren.
- Burgemeester Aah maar Marietje toch, 'k zou dat niet over mijn lippen krijgen.
- Maria Je moet geen zeem aan mijn baard smeren. 't Zal niet helpen. Ik verkoop mijn huis niet. En spreek zo luid niet. 't Is niet omdat ik oud ben dat ik doof ben.
- Burgemeester Ik kom hier in de eerste plaats eens voor een goeie babbel.
- Maria Goeie babbel, goeie babbel. Zolang ik leef, vraag ik gewoon van me met rust te laten. Nog één keer, ik verkoop mijn huis NIET. Ik voel me hier gelukkig en ik ga hier niet weg.
- Burgemeester En wat als die mevrouw hier nu eens een flink bod zou doen?
- Maria Ik zal nog moeten geloven dat jij doof bent?
(Nu heel luid.) Over mijn lijk heb ik gezegd.
- Sofie Mevrouw, u spreekt wel tegen de burgemeester.
- Maria 't Zou nog mogen de koning of Piet Snot zijn, ik veeg daar wel mijn gat aan.
- Burgemeester Maar Marietje toch, luister eerst eens naar het voorstel van Mevrouw Demeester vooraleer je 'neen' zegt. Mensen spreken toch mensen.
- Maria Laat me gerust, zeg ik je. **(Wendt zich ongeïnteresseerd af en loopt richting voordeur.)**
- Sofie Ok mevrouw Boudrez, we doen een voorstel op papier.
- Maria Doe geen moeite, ik kan niet lezen.
- Burgemeester Kom Mevrouw Demeester, 't is beter dat we gaan. Marietje heeft misschien wat meer tijd nodig om aan de gedachte te wennen.
- Sofie Mij goed burgemeester, dan komen we volgende week terug met het voorstel op papier.
- Burgemeester Allez Marietje, we gaan je niet langer meer lastig vallen. We komen bij gelegenheid nog eens terug.
- Maria Dat is toch verloren moeite.
(Keert haar rug en loopt richting voordeur.)
- Burgemeester **(Haar woorden negerend.)** Dag Marietje.

De twee druipe n verveeld af. Ze wisselen nog enkele woorden.

Maria Hmmm, de maffia !!!!! **(Nog even achter zich kijkend en gaat dan binnen in haar huisje.)**

Sofie Maar één ding is zeker... We zullen niet op de dood van dat mens wachten om ons bouwproject te starten. En als u de nodige maatregelen niet treft dan zullen wij de nodige gerechtelijke stappen ondernemen.

Wat sfeervolle muziek op de achtergrond. Maria vertrekt terug met haar fiets. Ze zwerft doorheen de straat en komt terug aan de vuilnisbak. Terwijl ze die ledigt komen Anke en Joren eraan. Ze roepen allebei heel enthousiast...

Joren en Anke Dag vuile Marie!!!!

Maria **(Is blij hen terug te zien.)** Dag kindjes...

Anke Wat doe je vuile Marie?

Maria Ik ben aan 't zien wat mensen allemaal weggooien.
Haalt er een half bakje frieten uit met lookworst.
Kijk, weeral beet.
Ze zet zich op het bankje en begint te eten. De twee kinderen staren haar vol ongeloof aan.

Anke Eet jij dat op?

Maria Ja, eens proeven?

Anke **(Verwonderd en onschuldig.)** Frieten uit de vuilbak?

Maria Niks dat beter smaakt.

Joren Eet jij frieten uit de vuilnisbak!?!
(Zijn gezicht spreekt boekdelen : tegelijk verwondering en bewondering.)
COOL!!!!

Maria Er is daar niks mis mee! Wil je er ook eentje proeven?

Joren **(Heel enthousiast)** Jaaaa...

Maria **(Richt zich tot Anke.)** Jij ook eentje?

Anke **(Afwijzend.)** Nee, ik heb pas gegeten.

Joren Ja maar Anke dat moet je echt eens proberen. Die zijn mega lekker.
(Neemt terwijl nog een paar uit het bakje en eet ze smakelijk op.)

Anke neemt nu ook een friet en steekt die aarzelend in haar mond. Eerst neemt ze een hap met enige argwaan, maar nadien vindt ze die ook best wel te eten.

Joren Lekker hé!?

Anke **(Met een beteuterd gezicht.)** 't Knarst wel een beetje. Er zit precies wat zand aan.

Maria Dat is niet erg meisje, dat kuist de maag.

Anke **(Zichzelf overtuigend.)** Mmm, maar in ieder geval lekkerder dan deze die mijn mama klaarmaakt. Die zijn altijd zo vettig!!

Maria **(Kijkt geamuseerd toe en lacht.)** En, een stukje van mijn lookworst?

Joren Mmmm ja, lekker... Dat mag ik nooit eten van mijn moeder. Ze zegt dat daar allemaal vuiligheid in zit.

Maria **(Opnieuw geamuseerd.)** Ach maar ventje, ik leef van de vuiligheid.

Anke Mag ik ook een keer bijten?

Maria Allez, eerlijk verdelen. We breken hem in drie stukken.

Ze smullen nu alle drie van die 'heerlijke' worst en frieten.

Joren Weet je vuile Marie, ik vind het plezant bij jou. Mogen we af en toe eens terugkomen?

Anke Misschien iedere woensdagnamiddag, dan hebben we vrij.

Maria **(Voelt zich duidelijk vereerd.)** Ja dat zou leuk zijn.

Joren Hé, da's keicool!!!!

Maria Alleen... ik weet niet hoelang ik hier nog zal wonen.

Joren Ga je dan verhuizen?

Maria Ik wil hier wel blijven, maar bepaalde mensen willen mij weg.

Anke Waarom dan?

Maria Ze willen hier een groot winkelcentrum bouwen en daarom willen ze mijn huis slopen.

Joren Maar misschien ga je dan daarna in een mooi, nieuw appartementje wonen?

Maria Ooh, dat interesseert mij niet jongen.

Anke Maar ze kunnen je toch niet zomaar uit jouw huisje zetten?

Maria Hm, mensen die geld hebben, kunnen alles.

Anke Dat vind ik niet eerlijk!!!!

Maria Ach, maar jullie hoeven zich geen zorgen te maken. We zijn nog zover niet.

Joren Als je wil dan zullen we jou helpen om in je huisje te blijven.

Maria Da's lief, maar we zien wel.

Intussen komt de moeder van Joren op de proppen. Ze is op zoek naar hem en helemaal niet opgezet dat hij bij Maria zit.

Joren **(Geschrokken.)** Mama?!?

Kathy Joren, wat zit jij hier te doen?

Joren Dat is vuile Marie mama.

Kathy **(Gechoqueerd.)** Joren, kom onmiddellijk mee naar huis!!! Binnen een half uur is het eten klaar.

Joren 'k Heb geen honger meer. 'k Heb al gegeten. Lekker koude frietjes met een lookworst.

Kathy En waar heb jij dan het geld vandaan om dat te kopen?

Anke We hebben dat niet gekocht!!! 't Was gratis en voor niks vanuit de vuilbak.

Kathy Maar enfin, je gaat mij toch niet vertellen dat jij frieten uit de vuilnisbak zit te eten. Joren? Zeg dat het niet waar is!!! Joren?

Joren Toch wel!!!

Kathy Zeg dat het niet waar is jongen of mama zal boos worden.

Joren Maar mama, je zegt altijd dat ik niet mag liegen en nu ben ik eens eerlijk en ik krijg weeral onder mijn voeten.

Maria Stop met janken mevrouw, je bederft mijn eetlust!!!

Kathy Joren, kom onmiddellijk met me mee.

Joren Ik wil hier blijven!!! 't Is hier veel plezanter dan thuis.

Kathy **(Tot Maria)** En jij mevrouw, ik zou willen dat je die kinderen met rust laat.

Maria Wil je wel eens op je woorden letten, omhoog gevallen stuk kakmadam....

Joren **(Lacht geamuseerd.)** Ha, die is goed!!!! Omhoog gevallen stuk kakmadam.... Cool!!!!

Kathy Joren, je zal doen wat mama zegt!!! En als papa dat zal weten, zal er wat waaien als je thuis komt.

Joren Ik wil niet.

Kathy Joren, moet ik aan je oren trekken? Mee, heb ik gezegd!!!!

Maria Allez jongen, luister naar je mama.

Joren Omdat je het zo mooi vraagt.

Kathy Joren, let op je woorden. Let op je woorden Joren.
(Tot Anke) En jij zou beter ook naar huis gaan. Als ik dat je moeder zal vertellen dan zal ze niet bepaald gelukkig zijn.

Anke Zeg het alsjeblief niet aan mijn mama. Alsjeblief.

Kathy Wel gedraag je dan en ga onmiddellijk naar huis. Kom...
(Neemt nu Joren bij de hand en wil vertrekken. Joren rukt hem nog even los om afscheid te nemen van Maria.)

Joren Dag vuile Marie. Bedankt voor de lekkere frietjes.

Anke Ja Marieke, bedankt voor de lekkere frietjes.

Kathy Joren je zal nu luisteren... **(Neemt hem weer bij de hand.)**
En lekkere frietjes...lekkere frietjes...
Als ik thuis iets lekkers klaarmaak dan eet je altijd met lange tanden.
(En terwijl ze verder gaan.) En ik verbied je nog naar hier te komen.
Is dat begrepen? En als we thuis komen, ga je onmiddellijk in bad en zal ik kijken of je geen luizen hebt... En je komt hier nooit meer terug... nooit meer... Is dat begrepen? **(Schudt nog eens aan zijn arm.)** Ja maar, mama vraagt iets hoor. Is dat begrepen Joren?

Joren Jaaaa...

Kathy Ja wie?

Joren **(Met tegenzin)** Ja, maaaa!!!!

Het conflict duurt nu al maandenlang en Maria weigert ieder voorstel om haar huis te verlaten. Intussen is er al heel wat mediabelangstelling en ook de befaamde Paul Wampers van VTM wil een reportage maken over het vrouwtje van 80 jaar.

Hij arriveert ter plaatse met zijn geluids- en cameraman.

Paul Ja, hier moet het zijn. Even aanbellen. Ooh hier is geen bel... Even kloppen dan. **(Wacht eventjes)** Niemand thuis geloof ik. Maar goed mannen, misschien kunnen we de intro al opnemen. Ik sta hier zo ongeveer **(positioneert zich)** zodat je zowel mij als het huis in beeld hebt. Is dat goed zo?

Cameraman Beetje naar links Paul. Nog een beetje Paul. Klein beetje terug naar rechts... Ideaal Paul...

Paul OK, kunnen we dan nu beginnen? Camera klaar? Geluid klaar? En actie...
De reportage van vandaag gaat over Maria, die hier sedert haar geboorte in dit kleine krotje woont. Sedert maanden is er een procedureslag aan de gang om het oude vrouwtje uit haar huisje te zetten om letterlijk plaats te ruimen voor een prestigieus bouwproject met super moderne winkelpanden.
Ondanks de vele mooie voorstellen van bouwpromotoren en het gemeentebestuur blijft Maria halsstarrig weigeren haar eigendom te verkopen.
Het spreekwoord luidt: Ouwe bomen verplant men niet...
De vraag kan dan ook gesteld worden: 'Is het ethisch verantwoord het 80 jarige dametje uit haar huisje te zetten ten voordele van het extreme winstbejag.
En...cut.... OK? Is dat opgenomen?

Intussen komt Kathy aangewandeld. Ze is heel opgewonden nu ze de beroemde Paul Wampers persoonlijk kan ontmoeten

Cameraman OK, Paul.

Geluidsman Voor mij ook OK Paul.

Kathy Ah nee, 't is niet waar. Ben jij...? Zeg dat het niet waar is!!! Paul Wampers?

Paul Dat hebt u goed gezien euh...

Kathy Kathy.

Paul **(Haalt zijn mannelijke charmes boven.)** Kathy...

Kathy Aangenaam.... **(Vindt zichzelf heel vindingrijk.)**

Paul Juist ja. We zijn hier een reportage aan het maken over dat oude vrouwtje dat hier dreigt uit haar huis gezet te worden. Ken jij haar?

Kathy Ooh je bedoelt vuile Marie. Ja, wie kent dat mens niet? En wie haar niet kent, kan haar al van mijlen ver ruiken. Paul... **(Gaat met haar vingers naar haar neus.)** Je houdt het niet voor mogelijk Paul. Zó stinken. 't Is een schande dat dit de dag van vandaag nog bestaat.

Paul **(Tot zijn medewerkers.)** Mannen, ik denk dat we met deze reportage hoge kijkcijfers zullen scoren. **(Dan tot Kathy.)** Zou je er iets op tegen hebben dat we jouw getuigenis voor de camera opnemen?

Kathy Bedoel je dat ik op T.V. kom Paul?

Paul Wel euh, dat zit er dik in.

Kathy Maar dat is super! Ik op T.V. in een programma van dé Paul Wampers.

Paul Ok, ik stel je een paar vragen over vuile Marie... euh ik bedoel Maria en ik vraag je hierop zo spontaan mogelijk te antwoorden.

Kathy **(Wriemelt een beetje in het haar.)**
Ligt mijn haar goed Paul?

Paul Ja, uitstekend. En wil je nu even daar gaan staan met het huisje op de achtergrond? **(Sleept haar mee tot de plek waar ze moet staan. De cameraman en geluidsman volgen. Ze nemen positie in.)**
OK, smile, rug recht en borst vooruit!!! **(Sleept nu even zijn hand langs haar borsten waardoor Kathy een beetje ongemakkelijk wordt.)**
Ok, cameraman klaar? Geluidsman klaar? En...actie.

Geluidsman Wacht Paul, er zit geruis op de micro. **(Speelt wat met de knopjes van het toestelletje dat aan zijn broeksriem hangt.)**
Waarschijnlijk de wind.

Paul Ok, hou die micro dan misschien iets lager.

Geluidsman We kunnen proberen Paul. **(Houdt nu de micro ter hoogte van het kruis van Kathy.)**

Paul Zo goed?

Kathy geraakt lichtjes in vervoering.

Geluidsman Veel beter Paul...

Paul **(Geluidsman beweegt nu de micro ter hoogte van het kruis van Paul)** OK, camera klaar? Geluid klaar? En actie...
In de zaak Maria heeft iedereen zijn eigen mening. Vele buurtbewoners zijn niet meer zo opgezet met haar aanwezigheid. Zo ook Kathy die we bereid hebben gevonden haar getuigenis voor de camera te brengen.

Kathy Ben ik nu al op T.V. Paul?

- Paul En cut... **(en nu wat stiller)** wijf...
Ik stel voor dat je niet meer onderbreekt, maar wacht met praten tot ik een vraag heb gesteld.
- Kathy Ja... OK Paul, maar begrijp dat ik een beetje nerveus ben.
- Paul Allez, opnieuw. Camera klaar? Geluid klaar? En actie...
In de zaak Maria heeft iedereen zijn eigen mening. Vele buurtbewoners zijn niet meer zo opgezet met haar aanwezigheid. Zo ook Kathy die we bereid hebben gevonden haar getuigenis voor de camera te brengen
(Richt zich nu tot Kathy en ook de micro gaat weer in haar richting. Tijdens het interview raakt de geluidsman af en toe eens de intieme plekjes van Kathy. Op dat moment gaat haar stem de hoogte in. Moment wordt aangeduid met een peiltje.)
Kathy...
- Kathy Ja Paul...
- Paul Kathy, jij kent Maria?
- Kathy Kennen en kennen is twee hé↑ Paul. Ik ken haar ja... van zien, maar niet persoonlijk hé Paul, laat dat duidelijk zijn. Ik woon hier in de buurt en zie haar regelmatig passeren met haar fiets en eerlijk Paul... ik vind het een schande dat het gemeentebestuur nog geen maatregelen heeft getroffen.
- Paul Een schande zeg je?
- Kathy ↑ JA Paul...
- Paul Om welke reden een schande...?
- Kathy De stank is hier niet meer te↑ harden Paul. **(Slaakt nu een zucht en probeert dan verder te doen.)** Oooh!!! Dat is hier een broeinest van ratten, muizen en ander ongedierte. En wie leeft er de dag van vandaag nog in zo'n krot↑ Paul? Verwondert het je dat de mensen haar vuile Marie noemen? De kiekens lopen op tafel.
- Paul Moeten we dan geen respect hebben voor de eigenheid van de mens Maria? Moet in jouw ogen vuile Marie dan wijken voor zo'n reuzachtig bouwproject?
- Kathy Als ik mag kiezen tussen een mooi winkelcentrum of dat krot, dan is mijn keuze vlug gemaakt hoor ↑ Paul. **(Weer zucht.)** Ik koop graag eens nieuwe kleren en 't zou toch makkelijk zijn als er hier zoiets in de buurt komt. Ik moet dan niet zo ver meer naar stad lopen. Mijn echtgenoot zegt wel altijd dat dit een ramp wordt voor zijn portemené, maar je kent dat hé Paul, mannen moeten altijd klagen. Ze kunnen nooit eens iets positiefs over vrouwen zeggen.
- Paul **(Wil zo snel mogelijk onderbreken.)** En...cut...

Kathy Hoe, is het interview al gedaan?

Paul Ja 't is OK, kort maar krachtig.

Kathy Krachtig, zeg dat wel... **(Slaakt nog eens een zucht van deugd.)** Ik vond het zo opwindend. En zal ik nu op televisie komen?

Paul Ja, dat zullen wij beslissen tijdens de montage van de beelden.

Intussen komen Joren en Anke weer aangelopen. Ze hebben vooral aandacht voor elkaar en zien Kathy en de ploeg van Wampers niet staan. Als ze het merken, is het te laat.

Kathy Joren? Wat doe jij hier? Je weet toch dat je hier niet meer mag komen van mama.

Joren **(Tot Anke)** Shit, mijn ma...

Kathy En jongen, heb je al gezien wie hier bij me staat?

Joren Shit, Paul Wampers...

Kathy Mama komt op T.V. schatje.

Anke Shit, je ma op T.V.

Paul Kent jouw zoon Maria?

Kathy Neenee , hoe zou hij dat mens kunnen kennen...

Joren Ik ken Marietje heel goed!!!

Kathy Marietje...Marietje? Maar jongen wat zeg je nu? **(Dan tot Paul)** Mijn zoon heeft nogal veel fantasie... Dat zijn kinderen hé Paul.

Anke Joren heeft gelijk, wij kennen Marietje zeer goed.

Joren Na Anke is zij mijn beste vriendin.

Kathy Joren alsjeblief... Hou op met die onzin! Je beste vriendin? En neem je de vuiligheid en de luizen er dan ook bij?

Paul **(Tot zijn medewerkers.)** Die kinderen kunnen een interessante getuigenis zijn. Wat is de visie van een kind op dergelijk maatschappelijk fenomeen? Hoe gaan ze daarmee om? Wat denken zij daarover? Kom mannen, we beginnen eraan.

Anke Hé cool Joren, wij komen op T.V.!!!

Joren Ja, SUPER!!!!

Kathy Dat kan ik niet toelaten meneer Wampers.

Paul Ik zie niet in wat jij daar op tegen kan hebben.

Kathy Ik wil gewoon niet dat mijn zoon op T.V. dingen zegt die niet met de waarheid stroken.

Paul **(Tot Anke)** Wil jij ons dan voor de camera vertellen wat je over vuile Marie denkt?

Intussen komt Maria thuis met haar fiets aan de hand. Als de kinderen haar zien, lopen ze haar blij en enthousiast tegemoet.

Joren Wij komen op T.V.!!!!

Anke Ja, in het programma Wampers.

Maria Hm Wampers, die vuile achterbakse hoerenloper van T.V. Neen,dank je.

Kathy Maar enfin, wat een taaltje!

Joren **(Enthousiast.)** Ze willen een reportage over jou maken.

Maria Niks van, ik heb genoeg van al die mediabelangstelling. Ze moeten me gerust laten.

Paul U bent Maria, Maria Boudrez? Het is enkel onze bedoeling een waarheidsgetrouwe reportage over u te maken met enkele...

Maria Ik wil het niet horen!!! Van mijn erf, zeg ik jou.

Kathy Komaan kindjes, je hebt het gehoord. Maria wil dat we weggaan.

Joren Ik wil bij Marietje blijven!!!!

(Intussen trekt Maria zich ongeïnteresseerd terug en wandelt tot aan haar voordeur.)

Kathy Joren, je zal doen wat mama zegt!!!! Meekomen nu... En jij ook Anke. Dag Paul, misschien tot later eens?

Joren Maar mama, jij bent een échte spelbreekster.

Kathy Meekomen heb ik gezegd. **(Sleurt nu beide kinderen mee.)**

(Vanop afstand kijkt Maria met lede ogen toe.)

Paul Ok, dan kan ik nu eens rustig Maria onder vier ogen spreken.

Maria Uit mijn ogen heb ik je gezegd!!!

Paul Mevrouw... laat het me even uitleggen. Wij zijn geïnteresseerd in....

Maria Ik dacht dat jij vooral geïnteresseerd was in jonge vrouwen Wampers!!!!

Paul Ok mannen, ik zie dat Maria wat opgewonden geraakt. Misschien komen we beter later eens terug. Als je van gedacht zou veranderen, hier is mijn kaartje. Je kunt me altijd bellen.

Maria Weet je wat hé Wampers? `k Zal jou eens iets zeggen. `t Is een échte schande hoe jij jezelf populair maakt door de miserie van de gewone mens op T.V. te brengen.
Ik vraag je van mij met rust te laten. Ik ben 80 jaar en ze willen me hier als een beest uit mijn eigen huis zetten. Het liefst zouden ze hebben dat ik vandaag nog doodval. Dan kunnen ze zonder problemen de boel plat smijten en naar hartelust beginnen bouwen. En och arme, misschien heb ik nog amper een vijftal jaar tegoed. Kunnen ze dan zolang niet wachten?
Deze grond, dit huis zijn van mij Wampers. Ik heb het geërfd van mijn moeder en zij had het geërfd van haar moeder. En ook al is het een krot, ik voel me hier gelukkig. Ik heb veel tegengeslagen gekend in mijn leven. Het was niet altijd rozegeur en manenschijn. `k Ben mijn zoon kwijt geraakt, `k heb geen familie meer. Het enige wat ik vraag hé Wampers is dat ze mij respecteren om wie ik ben. Men moet maar eens ophouden met denken in mijn plaats wat goed voor me is. Ik zou willen dat ik de laatste jaren van mijn leven hier verder in mijn eigen huisje kan slijten. Meer vraag ik niet Wampers... meer vraag ik niet...
Kom misschien eens een filmpje maken als je ervoor kan zorgen dat ik hier kan blijven...

Paul **(Duidelijk onder de indruk.)** Ok Maria, ik vond dit een heel treffend en diep menselijk verhaal. Zou je nu eens hetzelfde voor de camera kunnen herhalen?

Maria En nu OPHOEPELEN Wampers!!! Als je hier binnen de seconde niet van mijn erf bent, roep ik de politie.

Paul OK, ik ga al... ik ga al...

Maria En kom hier vooral nooit meer terug. **(Neemt nu tas en klopt ermee op zijn kop.)** Jij smerig vuil ventje... Eén bende maffia, dat zijn jullie... Ja, één bende maffia!!!!

(Intussen komt Henk op. Als hij Wampers kruist, kijkt hij hem nog even na en dan loopt hij richting Maria die haar huisje wil binnen gaan.)

Henk Dat was toch Paul Wampers van V.T.M.

Maria De enige echte...

Henk En u bent mevrouw Maria Boudrez?

- Maria Allez, weeral bezoek. Vroeger zag ik hier nooit een mens en tegenwoordig loopt iedereen mijn deur plat.
- Henk Ja dat is eraan te zien. Er zitten serieuze gaten in die deur.
- Maria Hou die giftige opmerkingen voor jezelf man. En als het over de verkoop van mijn huis gaat dan mag je nu al vertrekken.
- Henk Ik ben gedelegeerd bestuurder van de reispromotor N.V. World Westtours.
- Maria 'k Hoor het al, je bent er ook zo ene die veel vergadert en weinig werkt.
- Henk Mevrouw Boudrez, toch zou ik u eens onder vier ogen willen spreken.
- Maria Heb ik dan zo'n mooie ogen? Tegenwoordig wil iedereen mij onder vier ogen spreken.
- Henk U moet weten dat uw toestand er niet al te rooskleurig uitziet, mevrouw. Ik heb vernomen dat men tegen u een onteigeningsprocedure zal starten omdat men geen compromis kan bereiken inzake de verkoop van uw huis en uw grond.
- Maria Ik begrijp geen Chinees.
- Henk Mevrouw, deze zaak is nu al maandenlang in onderhandeling en u blijft pertinent elk mooi voorstel afwimpelen om hier te vertrekken. Men heeft u al een nieuwe woonst aangeboden, men heeft u al een plaats in een service-flat of bejaardentehuis voorgesteld, maar u weigert elk bod.
- Maria Kunnen jullie nu eens een oud mens als ik niet gerust laten?
- Henk Mevrouw Boudrez, we hebben het beste met u voor.
- Maria Daar braak ik van hé, iedereen heeft het beste voor met mij!!! Wel als dat zo is, laat me dan met rust.
- Henk Ik kom u een laatste voorstel doen mevrouw. Zoals ik al zei, ben ik gedelegeerd bestuurder van de N.V. WORLD WESTTOURS. We hebben bij de firma Demeester een optie genomen op de kantoorruimtes die zij hier zullen bouwen. Deze locatie is voor ons van cruciaal belang. Het past in ons plan om onze economische activiteiten in de reissector gevoelig uit te breiden en bovendien zullen we hiermee de werkgelegenheid in de regio een enorme stimulans geven. Op termijn spreken we van 250 banen.
Vandaag kom ik u een ultiem voorstel doen Mevrouw Boudrez. Het staat hier op dit papier. U hoeft enkel nog uw handtekening te plaatsen.
- Maria Het interesseert mij niet.
- Henk Als u bereid bent uw eigendom aan Demeester te verkopen dan betalen wij u extra een maandelijks vergoeding van 1.500 euro. Een beter

voorstel kunt u mijns inziens niet krijgen mevrouw. Het is trouwens te nemen of te laten. Als u dit bod niet aanvaardt, verschijnt uw zaak onherroepelijk voor de rechtbank en u zal sowieso het pleit verliezen. Wat denkt u mevrouw?

Op dat moment komt Anke aangelopen. Ze ziet haar vader bij Maria zitten.

- Anke Papa wat doe jij hier?
- Henk Anke wat doe jij hier?
- Anke Ik was mee met de mama van Joren en toen ik je auto zag staan, ben ik op zoek gegaan naar jou.
- Henk O.K. geef papa een dikke zoen. Zeg tegen mama dat ik binnen een uurtje thuis ben.
- Anke Maar ken jij Marietje dan?
- Henk Papa is gewoon zaken aan het doen met mevrouw Maria. Maar kennen jullie elkaar dan?
- Anke Ja, ik ken Marietje van op straat.
- Maria Lieve papa heb jij. Hij wil me hier weg!!!
- Anke Ah neen, dat mag je niet doen papa. Marietje heeft mij verteld dat ze heel verdrietig zou zijn als ze uit haar huisje zou worden gezet. Ze wil het niet verkopen.
- Henk Hé wijsneus, jij moet je niet moeien met de zaken van grote mensen. Ga nu maar vlug naar huis.
- Anke Maar ik zie Marietje graag en ik wil dat ze hier kan blijven tot ze dood gaat!!!!
- Henk Anke, wat zegt papa?
- Anke Beloof me dat Marietje in haar huisje kan blijven wonen.
- Henk Vooruit!!! **(Maakt een streng gebaar dat ze moet vertrekken.)**
- Anke Als je maar weet dat ik er alles aan zal doen om Marietje te helpen. **(Anke loopt boos weg.)**
- Henk En wees voorzichtig. Goed kijken als je de straat over steekt!!!
- Maria Is dat je dochter?
- Henk Ja, dat is mijn dochter.

Maria 't Is een schat van een kind.

Henk Wel, als ze een beetje van haar vader mee heeft... Maar kennen jullie mekaar dan zo goed?

Maria Ze komt af en toe wel eens goeie dag zeggen.

Henk Dat heeft ze me nog nooit verteld.

Maria Weet je, zij en haar vriendje, hoe heet dat ventje ook al weer?

Henk Joren?

Maria Ja, zoiets... Wel die twee kinderen betekenen heel veel voor mij. Het zijn de enigen die nog eens een babbelke met me willen doen. Alle andere mensen mijden me als de pest, lachen me uit of doen alsof ik een stuk stront ben.

Henk Wel, dan biedt mijn voorstel toch een oplossing!!!

Maria Probeer me niet te overtuigen. Het zal toch niet lukken.

Henk Maar mevrouw Boudrez, met die 1.500 euro kunt u zich een mooie serviceflat in een bejaardenhuis veroorloven, zal je voldoende geld hebben om wekelijks naar de kapper te gaan en zal je mooie kleren kunnen kopen. Je zal in alle luxe kunnen leven en onder de mensen zijn.

Maria Ook al bood je me een miljoen per maand, over mijn lijk..

Henk OK, slaap er misschien nog eens een nachtje over. Hier is mijn kaartje. U kunt me altijd bellen als je beslist om toch op mijn voorstel in te gaan.

Maria Heb je nog van die kaartjes?

Henk Ja natuurlijk. Hoeveel moet u er hebben?

Maria Zoveel als je er kunt missen.

Henk **(Zoekt in zijn aktentas.)** Ik heb er hier al een twintigtal.

Maria Is dat alles?

Henk Ik zal u er nog een paar honderd bezorgen...

Maria Goed, ja.

Henk Zo mevrouw Boudrez, ik dank u voor het aangename en vruchtbare gesprek. Als ik u niet meer hoor, kom ik binnen een weekje nog eens langs. Intussen vraag ik Mevrouw Demeester om de procedure bij de rechtbank nog eventjes uit te stellen. En ik beloof u mevrouw Boudrez, als u akkoord gaat met ons voorstel dan gaan we na de ondertekening van het contract eens sjiek uit eten.

Maria Goed, ja. En vergeet dan niet nog wat van die kaartjes mee te brengen.

Henk Daar zal ik zeker voor zorgen mevrouw Boudrez. Dag mevrouw Boudrez.
Hopelijk tot ziens!!!

Henk lijkt heel optimistisch over het gesprek met Maria. Maar eens hij vijf stappen van haar verwijderd is, roept ze hem nog na...

Maria Dat is ideaal om mijn kachel mee aan te steken. Dat brandt goed.
(Licht in haar vuistje. Dan bekijkt ze de naam op het kaartje en staat als aan de grond genageld.)
Henk Höfner... Henk Höfner... 't Is niet waar!!! Zeg dat het niet waar is!!!
Henk Höfner...
(Ze barst in tranen uit.)

Bouwondernemer Demeester, burgemeester Boekint en Henk Höfner hebben het voor mekaar gekregen om Maria uit te nodigen in het gerenommeerde restaurant 'Comme chez toi'. Ze denken dat de buit binnen is en dat ze vandaag wel zal tekenen. Er heerst een opgewekte sfeer.

En wie vinden we toevallig ook aan één van de tafeltjes? De drie kletswijven... Ze hebben nog dezelfde jassen aan van toen ze op straat stonden. Ook hun tassen staan niet ver uit de buurt. Ze genieten volop van een heerlijke maaltijd... Om duimen en vingers letterlijk van af te likken!!! Alhoewel... Ze zijn aan het einde van hun voorgerecht.

- Yvette Maar is dat hier goed (lekker), is dat hier goed (lekker) hé Paula.
- Paula 't Eten is fijn. Maar fijn dat dat is. Hohoh...
- Agnes Dat is hier wat anders dan die ingelegde haring dat we het laatst bij jou hebben gegeten.
- Paula Agnes je hebt me dat nu al genoeg doorgestoken hé. Een goeie haring dat is ook niet slecht.
- Agnes Vooral goedkoop hé Paula, vooral goedkoop. Yvette heeft het ook gezegd : "Wie maakt er nu gebakken haring klaar als je je beste vriendinnen uitnodigt thuis?
- Yvette Yvette heeft juist niks gezegd!!!!
- Agnes Eh wel da's straf!!! Zal je nu nog beweren dat ik een leugenaar ben? Je hebt dat wel gezegd!!!
- Yvette Ik heb dat niet gezegd?
- Agnes Lieg het niet af, je hebt dat wel gezegd!!! Geef toe, dat eet je toch liever dan die ordinaire haring van Paula.
- Yvette Ja natuurlijk. Alleen....
- Paula Alleen wat?
- Yvette Wel een beetje weinig hé. Er is er hier één van binnen die nog ferm aan het grommen is van de honger.
- Agnes Maar dat is de dag van vandaag in hé Yvette. Dat is de nouvelle... Hoe noemen ze dat ook alweer?
- Paula Piscine... Nouvelle piscine...
- Yvette Maar Paula toch... Jij bent toch ook een domme geit. Nouvelle Cuisine...CUISINE... Als het een piscine zou zijn dan had het hier heel anders geroken.

Paula En sjiek hé, dat dat hier is!!! Maar sjiek, sjiek, sjiek...écht sjiek.

Yvette Blijf er niet in hé Paula. 't Zal hier straks ook sjiek zijn in ons portemone.

Agnes Maar Yvette, hoor ik je klagen. Hoor ik je klagen? De helft van Oostende is van jou en je zou nog een euro in twee bijten.

Ober Heeft het gesmaakt mevrouw? **(Terwijl ruimt hij de borden af.)**

Paula Ja maar wel een beetje weinig.

Yvette Maar Paula, hoe durf je.

Paula Ja maar Yvette, jij hebt het daarnet nog zelf gezegd.

Yvette Ooooh Paula, leugenaar. Zoiets zou ik nooit over mijn lippen krijgen.

Paula Agnes, heeft ze dat daarnet gezegd of heeft ze het gezegd?

Agnes Hoe zou ik dat nu moeten weten? Yvette zegt zoveel...

Paula Oooh maar gij schijnheilige teef. Jij hoort ook maar hetgene dat je wil horen. Als ik zou zeggen dat ik straks een Irish Coffee trakteer, zal je het wel horen.

Agnes Een Irish Coffee, maar daar hou ik je aan hoor Paula, daar hou ik je aan...

Paula Zie je wel, zie je wel Yvette. Dat heeft ze gehoord zenne... Maar hier sie, **(met het passend gebaar)** 't zal een Irish Coffee aan je pietje zijn.

Yvette Zeg, kijk eens wie we daar hebben! De rest van 't mooie weer...

Agnes Maar 't is meneer de burgemeester...

De ober komt de burgemeester even tegemoet om zijn gereserveerde plaatsen te tonen. Nadien komt hij de drie dames persoonlijk begroeten.

Burgemeester Dag Paula, Agnes, Yvette. Alles goed dames?

Yvette Bah ja, crisis hé meneer de burgemeester, crisis hé. Je moet alleen nog maar in je bord kijken, vroeger lag daar de helft meer op hé burgemeester.

Paula **(Tot Agnes)** Ooooh, heb je dat gehoord? Ze zegt het weer. En 't is dan ik die de leugenaar ben.

Burgemeester **(Lacht beleefd.)** Hoor ik je klagen Yvette? Hoor ik je klagen?

Agnes Wel dat zei ik daarnet ook nog hé Paula. Hoor ik je klagen Yvette? Hoor ik je klagen?

De burgemeester ziet inmiddels Demeester en Höfner binnen komen en wil zich bij hun gezelschap voegen. Dit is voor hem ook de uitgelezen kans om aan de drie kletswijven te ontsnappen.

Burgemeester Wel dames, mag ik jullie nog een aangename en smakelijke middag wensen.

Agnes Dat zal niet mankeren burgemeester.

Intussen komt de ober terug aan de tafel met de vraag of het hoofdgerecht mag opgediend worden.

Ober Dames, kan nu het hoofdgerecht geserveerd worden?

Paula Wat was dat ook weer?

Ober Een huwelijk van roze zalmfilet en Noordzeegarnaaltjes op een bedje van lente frisse groentjes met zon gedroogde tomaatjes in eigen nat....

(De drie vrouwen kijken elkaar sprakeloos aan.)

Yvette Kun je dat nog eens herhalen?

Ober Een huwelijk van roze zalmfilet en Noordzeegarnaaltjes op een bedje van lente frisse groentjes met zon gedroogde tomaatjes in eigen nat....

Yvette Maar waar halen ze het uit, waar halen ze het uit. De helft van Vlaanderen is aan 't scheiden en zij komen hier af met een huwelijk van rozaliefilet met Noordzeegarnaaltjes.

Paula En pas op Yvette, ze spreken nog maar pas van een huwelijk en 't is direct alweer dat bed in.

Yvette Wat denk je Agnes, Paula, mag hij er mee komen?

Paula Geef ons liever een Irish Coffee!!!!

Agnes Dat is nog eens een idee... een Irish Coffee!!!!

Yvette Voor mij hoeft het niet, maar omdat jullie zo aandringen...

Agnes Allez manneke, laat dat hoofdgerecht voor wat het is en serveer ons in de plaats eens een goeie Irish Coffee.

Yvette Ja, we zullen daar méér deugd van hebben.

Agnes En zoveel whisky (**wijst grote hoeveelheid aan met vingers**) en zoveel koffie (**kleine hoeveelheid**) en niet omgekeerd hé!

Ober Dan zal ik dat wel eerst eens aan mijn baas moeten vragen.

Agnes Aan je baas vragen, aan je baas vragen. Je kunt maar zien dat er hier in de eerste vijf minuten drie Irish Coffees op tafel staan!!!! Wat is dat nu, een mens zou nog moeten op zijn knieën smeken om een Irish Coffee te krijgen.

Ober Ok mevrouw, ik zal mijn best doen... **(Druipt beteuterd af.)**

Agnes Wel wel wel, is 't een wereld...

Intussen verplaatst de scène zich naar de drie mannen die elkaar reeds uitgebreid hebben begroet...

Henk Vandaag wordt het ons dagje. Ik voel het?

Sofie Ik denk het, ik hoop het.

Henk Ik heb er alle vertrouwen in. Wanneer komt Mevrouw Boudrez?

Burgemeester Ze zal hier onmiddellijk arriveren. Ik heb voor haar de mooiste limousine gereserveerd.

Henk Je hebt blijkbaar kosten noch moeite gespaard om het vuile Marie naar haar zin te maken.

Sofie Pas op! Het is niet alleen de kosten van die limousinne, 't zal je achteraf nog een fortuin kosten aan ontvetters en ontgeurders om die wagen weer proper te krijgen.

Burgemeester **(Lacht droogjes.)** Ja, dat moeten we erbij nemen hé mevrouw Demeester. Een etentje kan soms wonderen doen om mensen op andere gedachten te brengen.

Henk 't Is nu of nooit als je het mij vraagt.

Burgemeester Vergeet niet, de belangrijkste akkoorden worden soms tussen pot en pint afgesloten.

Sofie Ja en tenslotte komt het ook niet uit je eigen zak hé burgemeester. Voor zulke zaken gebruik je wel de creditcard van de gemeente zeker?

Burgemeester **(Vindt dit een vervelende opmerking en is opgelucht dat Maria op dat moment binnen komt.)** Kijk eens, daar is ze... ons Marietje.

Maria Is het hier dat ik moet zijn? Zo'n sjiek spel...

Maria komt binnen en wordt direct opgemerkt door de drie kletswijzen. Ze draagt dezelfde sjofele kledij als gewoonlijk. Ze is duidelijk gekomen om bewust het etentje te saboteren.

Paula Maar heb je van je leven!!!!

Agnes Wat is er Paula?
Paula Kijk eens wie ze daar binnen smijten!
Agnes en **(Vol ongeloof)** Vuile Marie!!!!
Yvette

Burgemeester merkt haar op en maakt nog vlug enkele afspraken met zijn tafelenoten.

Paula Maar enfin, is dat nu een mens om in zo'n sjeke zaak binnen te laten?
Yvette En je moet eens kijken... Hoe is zij gekleed?
Agnes Eh wel die vieze, vuile mantel van altijd hé Yvette.
Paula Misschien koken ze er straks wel soep van voor de burgemeester!!! Zo'n vettige boullion met van die vettige ogen er bovenop...
Yvette Ja, waar je na twee lepels de vliegende spetter van krijgt en op de pot mag gaan zitten
Paula Zwijg Yvette, zwijg. Van 't gedacht alleen al krijg ik krampen in mijn buik. Straks moet ik nog écht op de pot gaan zitten.
Agnes **(Lacht genietend en verkneukelt zich in die gedachte.)**
Wel wel wel... wat een wereld, wat een wereld!!

Ober komt de jas vragen van Maria. Maar zij wil die aan houden.

Ober Mag ik uw jas mevrouw?
Maria Mijn jas? Neen, hij is niet te koop. Ik zal hem aan houden.
Burgemeester **(Doet teken naar ober dat hij haar moet gerust laten en vraagt intussen een glas champagne.)**
Ober, breng een glaasje champagne voor Marietje.
Maria Burgemeester...
Burgemeester **(Begeleidt Maria tot aan de tafel.)** Deze mensen hoef ik natuurlijk niet meer aan jou voor te stellen. Mevrouw Demeester, meneer Höfner.
Maria Nee, die ken ik al.
De twee steken om beurten de hand uit naar Maria, maar die negeert ze pertinent. Ze gaat gewoon zitten.
Sofie Dag Marietje...
Henk Mevrouw Boudrez...

- Burgemeester **(Voelt zich door deze situatie ongemakkelijk.)** Kom Marietje, zet je aan tafel en doe alsof je thuis bent.
- Sofie Ik zou daar heel voorzichtig mee zijn.
- Maria Ooh dat is geen probleem, ik voel me overal thuis. Ik ben het trouwens gewoon om met kiekens aan tafel te zitten.
- Burgemeester **(Lacht ongemakkelijk.)** Dat is een goeie...
- Henk Vóór ik het vergeet mevrouw Boudrez, hier zijn de beloofde kaartjes. **(Overhandigt haar een grote doos naamkaartjes.)**
- Maria **(Geamuseerd tot de anderen.)**
Merci, dat is hard karton, ideaal om de kachel mee aan te steken.
- Sofie Ik denk dat we maar beter ter zake komen.
- Burgemeester Niet te vlug mevrouw Demeester.
- Sofie Mijn tijd is beperkt meneer de burgemeester.
- Burgemeester Het voorgerecht komt er zo aan. Maakt u zich vooral geen zorgen. Ik heb ook nog een drukke agenda deze namiddag.
- Ober komt op met een glaasje champagne.**
- Burgemeester Je mag onmiddellijk het voorgerecht serveren.
En Marietje, hoe gaat het nog met jou?
- Maria Een beetje kraken en piepen hé burgemeester en stijf van de reuma.
Maar dat zal de ouderdom wel zijn zeker?
- Burgemeester En het slechte weer hé Marietje. Dat zal daar ook geen deugd aan doen.
- Henk Ja, dat is een feit. Ik heb net een artikel gelezen in 'Dag allemaal' en daarin stond dat vochtig en koud weer een enorme invloed kunnen hebben op de gezondheid van oudere mensen.
- Maria Als je alles moet geloven wat in 'Dag allemaal' staat!!!
- Sofie **(Is duidelijk geënerveerd.)**
Heren, kunnen we alsjeblief terzake komen en die vervelende social talk overslaan?
- Maria Social wat? Zeg juffrouw vergeet niet dat ik maar tot mijn twaalfde naar school ben geweest.
- Burgemeester Nog even geduld mevrouw Demeester. Laat ons eerst eens klinken. **(Heffen de glazen.)** Op een mooie toekomst en een goede gezondheid...

Ober komt het voorgerecht serveren.

- Ober Het voorgerecht... Een gevarieerde visschotel in een mouseline sausje geserveerd op een bedje van lentegarnituur.
- Maria Mussolini? Ik wist niet dat die sausjes maakte. Dat is toch die Italiaanse dictator uit de jaren "20?

Sofie die terwijl van haar glas champagne nipt, verslikt zich.

- Ober Ja, maar dat was deze niet mevrouw.
- Maria **(Lacht weer in haar vuistje.)** Gaat het juffrouw?
- Sofie Prima, dank u wel.
- Maria Ook niet gewoon van champagne te drinken zeker?
(Kijkt in bord en vindt het helemaal niet smakelijk.)
Wat is dat hier?
- Burgemeester Dat zijn scampi's Marietje met een beetje zalm en een kabeljauwhaasje.
- Maria Aah, kabeljauw... Heb ik gisteren nog gegeten. Gevonden in de vuilbak op de markt. Dat zag er precies heel anders uit.
- Sofie Maar enfin excuseer, zoiets bederft mijn apeteit. Mijn honger is over.

Maria pakt prompt het bord voor de neus van Sofie weg en veegt de vis met haar vork in haar eigen bord.

- Maria Wat? Geen honger meer? Allez, geef dat dan maar langs hier. 't Zou zonde zijn om zo'n lekker eten in de vuilnisbak te gooien.

Sofie staat gechoqueerd recht en verlaat de tafel. Intussen eet Maria ongestoord haar bord leeg zonder acht te slaan op de reactie van Sofie.

- Sofie Het spijt me meneer de burgemeester, maar ik laat mij niet vernederen door zo'n onbeschoft mens. Mijn besluit staat vast, als praten niet helpt, sleur ik haar voor de rechter. **(Loopt naar de deur.)**
- Burgemeester Mevrouw Demeester? Mevrouw Demeester?
- Sofie Ober!!! Mijn jas alstublieft.
- Burgemeester **(Loopt tot bij haar.)** Sofie?
- Sofie Nee, het spijt me burgemeester. Zoiets kan ik niet dulden.

Sofie verlaat het restaurant. De burgemeester blijft verweesd achter en gaat terug naar de tafel. Maria likt nu haar bord uit.

- Maria Zeg, die Mussolini had wel verstand van sausjes...
- Henk **(Tot burgemeester)** Ik denk dat je maar beter Sofie vlug op andere gedachten brengt.
- Burgemeester Je hebt gelijk. Ik ga meteen naar haar toe.
- Henk En maak je maar geen zorgen. Ik spreek wel nog eens met mevrouw Boudrez.
- Burgemeester Goed, ik bel je nog. **(Druipt verveeld af.)**
- Paula Er zit precies een haar in de boter.
- Yvette Welke boter? Ik zie hier geen boter?
- Paula Maar Yvette, jij zegt dat ik een domme geit ben, maar je bent zelf geen haar beter. Daar de tafel van vuile Marie... De burgemeester is net vertrokken en hij zag er niet gelukkig uit.
- Agnes Waarschijnlijk kon hij het niet uithouden van de stank Paula.
- Yvette Volgens mij komen ze niet overeen voor hier si. **(Maakt een gebaar met haar hand wat geld moet veronderstellen.)**
- Paula Ja voilà, ze weet het weer beter.
- Yvette Ik heb al gehoord dat ze 500.000 euro vraagt!!!!
- Agnes 500.000 euro? Voor zo'n kiekenkot.... Hoeveel is dat dan in oude Belgische franken?
- Yvette **(Aarzelend)** Veel, heel veel Agnes...
- Paula Hoe kun jij dit nu weten hoeveel zij zou vragen?
- Yvette Ik weet dat uit goeie bron.
- Paula Wel wel wel, jij gelooft toch ook je eigen leugens zeker?
- Yvette Pas op... en als zij voet bij stuk houdt, zullen ze het haar nog geven ook.
- Agnes Maar wie zou dat nu willen geven voor dat krot?
- Yvette Jullie hebben nooit zaken gedaan, dat hoor ik zo. Die aannemer kan gewoon niet verder als hij die grond niet heeft.
- Paula Zeg, zullen we over iets anders praten? Zouden we nog een Irish drinken?

Yvette Nee, ik moet naar huis. Ik ga de rekening vragen.
(Onmiddellijk tot ober) De rekening alsjeblieft!!!

Paula Hebben wij hier ook nog iets te zeggen?

Yvette Ach maar, je hebt nog je mond niet gehouden. Je hebt nog niet anders gedaan dan klagen en zagen.

Paula Hoor je dat Agnes? Hoor je wat zij zegt?

Yvette Zeg kom een beetje overeen hé...

Paula **(Tot Yvette)** Maar jij bent geen haar beter zulle!!!!
Intussen komt de ober met de rekening en verplaatsen we de scène weer naar de tafel van Maria. Zij heeft net haar bord leeg gegeten.

Maria OK, laat het volgende maar komen...

Henk Eventjes geduld mevrouw Boudrez. Het komt er zo aan.

Maria Precies wat ik wilde.

Henk Ja, lekker hé zo'n mouseline sausje.

Maria Nee, dat bedoel ik niet.

Henk Wat dan wel.

Maria Ik ben blij je eens onder vier ogen te kunnen spreken.

Henk **(Aangenaam verrast.)** Zo zo, hebt u dan eens nagedacht over mijn voorstel?

Maria Helemaal niet? Je denkt toch niet dat ik naar hier ben gekomen om over mijn huis te praten.

Henk Waarom dan wel?

Maria Ik ben hier om jou persoonlijk te spreken over een nogal delikaat onderwerp.

Henk Je maakt me nieuwsgierig mevrouw Boudrez.

Maria Het is een lang en pijnlijk verhaal. Jij heet Henk... Henk Höfner...

Henk Ja, dat weet je toch...

Maria Hm... Henkie... Ooit had ik een zoon en die heette ook Henk. **(Zucht.)** Toen Henk mijn zoontje twee jaar was, ben ik hem verloren.

Henk Wat is er dan gebeurd?

Maria Ik was mooi, jong... had veel succes bij de mannen. Als je me hier zo ziet zitten, zou je misschien net het tegenovergestelde veronderstellen. En ja, ik leerde Henks vader kennen, een hoge piet bij 't leger die hier voor enkele weken op manoeuvres was. Op een avond mocht ik mee naar zo'n officiersfeestje. We maakten lol en plezier, we dronken een glaasje en van het één kwam het ander. Hij verdween met de noorderzon, maar negen maanden later zat ik met een baby op schoot. Ik stond er helemaal alleen voor. Ik zag mijn Henkie doodgraag. We hadden het niet breed maar we redden het wel.

Intussen verlaten Agnes, Paula en Yvette de zaak.

Henk En wat was er dan met Henks vader gebeurd?

Maria Hij wilde met mij niks meer te maken hebben. Ik was van te lage komaf. Louis was gekazerneerd in Duitsland. **(Henk fronst zijn wenkbrauwen en er verschijnt een bedenkelijke uitdrukking op zijn gelaat.)**

Hij kon er niet mee leven dat hij een zoon had die hij nooit zag. En toen Henkie 1 jaar was, stond Louis plots voor mijn deur en hij eiste het vaderschap en hoederecht op. Hij wou mijn kind meenemen naar Duitsland. Het werd een lange procedureslag. Louis had geld, ik niet. Ik kon mij geen advocaat permitteren. Voor de rechter trok hij mij door het slijk, hij kocht mensen om tegen mij te getuigen en hij haalde gelijk. Het geld had gewonnen!!!

Henk Stop daarmee!!!

Maria Hij heette Louis... Louis Höfner...
Zo heet toch ook je vader?

Henk Hou op, zeg ik je.

Maria Jij bent mijn zoon jongen!!!!

Henk Je liegt!!!! Trouwens mijn vader en moeder zijn gestorven. Mijn moeder heette Francine.

Maria Je stiefmoeder... je stiefmoeder heette Francine. Je bent toch in Duitsland groot gebracht?

Henk Ja dat ben ik!!!!

Maria Herinner je je dan niks meer van die dag dat ze je kwamen halen. Je zette met je geschreeuw de hele buurt in rep en roer.

Henk Je bent gek... Je weet niet wat je zegt!!!!

- Maria Toen ik je naam op het kaartje zag, wist ik dat jij het was. Je lijkt als twee druppels op je vader. Natuurlijk heeft hij je nooit iets verteld. En je hebt geluk dat Francine voor jou heeft gezorgd alsof zij je eigen moeder was. Je bent geboren op 3 maart. Je moet nu 45 jaar zijn.
- Henk Waarom kraam je eigenlijk al die onzin uit? Mijn vader heeft me verteld dat mijn biologische moeder is gestorven toen ik twee jaar oud was.
- Maria Dat heeft je vader je wijs gemaakt, maar de waarheid is anders. Je echte moeder is niet gestorven, ze staat hier voor je.
- Henk Je bent een vuil spelletje aan het spelen. Je wil me gewoon doen geloven dat ik je zoon ben om te vermijden dat ik je uit je huis zet.
- Maria Neen, mijn beste jongen. Dat vind ik maar half zo erg meer nu ik weet dat ik zo'n lieve kleindochter heb die ik al die jaren heb moeten missen.
- Henk Aah neen, laat mijn dochter er alsjeblieft buiten.
- Maria Dat zal ik ook doen. Ik weet wel dat je je zou schamen om te vertellen dat ik haar grootmoeder ben. Maar ik wil je nog één iets vertellen Henk. Toen ze je van me hebben afgepakt, is mijn leven ineengestort. Ik ben het nooit meer te boven gekomen. En da's de reden waarom ik heel mijn leven zo heb geleefd. Het leven ontnam mij mijn dromen. Het zijn verloren dromen.
- Henk Sorry mevrouw Boudrez. Ik moet nu weg. **(Draait zich weg van haar en loopt richting uitgang.)**
- Maria Henk, nog één ding. Verbied je dochter niet nog eens tot bij mij te komen. Na al die jaren is zij eindelijk weer een lichtpuntje in mijn leven. Ze is mijn enige troost... Mijn enige troost...

Henk blijft nog even stilstaan en loopt dan het restaurant uit. Maria blijft met tranen in de ogen op haar stoel achter.

Maanden later bevinden we ons weer aan het huisje van Maria. De onteigeningsprocedure is volop bezig en Maria lijkt het pleit te verliezen. Ze wil van geen wijken weten.

Joren Dag Marietje.

Maria Ah, wie we daar hebben. Fijn dat je nog eens langs komt.

Joren Als mijn ma weet dat ik hier ben, dan is het straks weer boel thuis.

Maria Eigenlijk moet jij haar wat meer gehoorzamen.

Joren Nee, ik luister niet meer. Ze weet toch altijd iets die omhoog gevallen kakmadam.

Maria Hé, een beetje meer respect voor je mama.

Joren Maar je hebt het toch zelf gezegd.

Maria Ja, als mensen boos zijn, zeggen ze al eens dingen waar ze later spijt van hebben. Moet je een pannekoek hebben?

Joren Vanuit de vuilbak?

Maria **(Lacht.)** Bah neen zotte jongen. Ik heb ze zelf gemaakt. Hier, neem wat suiker. **(Terwijl Joren een pannekoek met suiker oprolt.)**
En, waar is je vriendinneke?

Joren Ze moest weg deze namiddag. Ik moest vele groetjes doen.

Maria Doe de groetjes terug.

Joren En ik moest ook zeggen dat ze volgende week zeker weer meekomt.

Maria Is 't lekker jongen?

Joren **(Knikt heel overtuigend en wrijft met wijd opengesperde ogen met zijn hand over zijn buik.)** Héél lekker!!!!
Ben graag bij jou Marietje.

Maria Ik ben ook blij dat je af en toe eens langs komt.

Joren 't Is leuk zo buiten eten. Wij eten nooit buiten. Mijn mama vindt dat maar niks.

Maria Als 't zonnetje schijnt, is dat nochtans plezant.

Joren En weet je wat ik ook zo leuk vind bij jou?

Maria Nee, soms vraag ik me af wat jij eigenlijk komt zoeken bij zo'n oude versleten vrouw als ik.

- Joren Bij jou is 't leven spannend. Je weet nooit vooraf wat je zal eten. Dat hangt er natuurlijk vanaf van wat er die dag in de vuilnisbak zit. Jij zaagt en reclameert nooit. Hier moet ik mijn voeten niet vegen, de vloer is toch al vuil. En je moet ook je handen niet wassen voor je aan tafel gaat... Ik ben alleen een beetje bang.
- Maria Bang? Waarvoor?
- Joren In de krant stond er deze week dat het niet lang meer zal duren voor je uit je huis wordt gezet. Ik heb dat mijn mama horen zeggen tegen mijn papa.
- Maria Ik weet het niet jongen. 't Schijnt dat ik inderdaad een van deze dagen een brief zal krijgen. Meer weet ik niet.
- Joren En het ergste vind ik nog dat mijn mama daar blij om is. Ze zei: **(Op toontje van zijn moeder.)** 't Wordt tijd dat ze die vuile Marie uit dat kiekenkot zetten, dat we verlost zijn van die stank en de miserie.' En weet je wat ik gezegd heb?
- Maria Oei, wat heb je gezegd?
- Joren Eh wel, dat ze een omhoog gevallen kakmadam was. 'k Heb het geweten. Ze heeft mijn GSM afgepakt en ik mag een maand niet meer op mijn computer.
- Maria Dat was ook niet verstandig hé van jou. Zoiets zeg je niet tegen je mama.
- Joren Maar 't is toch waar zeker. Zij moet niet zeggen dat jij stinkt. Zij stinkt!!!!
- Maria Hé, kalmeer nu maar een beetje.
- Joren Mag ik nog een pannenkoek alsjeblief Marietje.
(Maria knikt. Hij neemt er nog ene en gaat op zijn elan door.)
Maar mijn papa zegt dat ook. Dan vraagt ze zo aan hem: **(Bootst weer zijn moeder na.)** Schatje? Wat vind je van mijn laatste nieuwe geurtje? En weet je wat mijn papa dan antwoordt? **Bootst nu heel flegmatiek en met zwaardere stem zijn vader na.)**
Hoh Kathy, 'k heb het al geroken. Je stinkt weer van een uur in de wind!!!!
- Maria **(Kan haar lach niet bedwingen.)**
Jongen toch, jij moet toneelspeler worden.
- Joren Maar Marietje, wat zal er dan met jou gebeuren als ze je hier buiten zetten?
- Maria Daar wil ik nog niet aan denken. Ze zullen mij in een rusthuis steken zeker?
- Joren Als je maar weet dan Anke en ik dat niet zullen laten gebeuren.

Maria Ach, 't zal wel zo ver niet komen zeker?

Intussen komt Anke op. Ze kijkt beteuterd en zegt niks.

Maria He ben je dan toch gekomen.

Joren Anke...

Anke zet zich op de bank en blijft zwijgen.

Maria Eet je ook een pannekoekje?

Anke schudt neen.

Maria He, vertel eens. Wat scheelt er?

Anke **(Heel beteuterd.)** Ik ga verhuizen...

Maria Verhuizen?

Joren Verhuizen? Waarheen?

Anke Ver hier vandaan. Mijn papa wil voor zijn werk terug naar Duitsland.

Maria staart wezenloos voor zich uit en terwijl Anke haar volgende woorden spreekt, krijgt ze tranen in de ogen.

Anke Ik wil helemaal niet naar Duitsland.

Joren Maar dan zal ik jou nooit meer zien!!!

Anke **(Schudt traag en triestig haar hoofdje.)**

Joren Maar dat kan toch niet.

Maria En is dat al zeker?

Anke **(Trekt haar schouders op, gevolgd door knikkend hoofd.)**
Ik denk het wel. Papa heeft daar zelfs al een villa gekocht.

Maria He, je moet niet wenen kindje.

Anke **(Kruipt nu in de armen van Maria.)** Ik wil hier blijven bij mijn vriendjes, bij Joren en bij jou.

Maria Misschien is dat allemaal zo erg nog niet. Misschien kom je wel eens op vakantie naar Marietje en dan... dan maken we er een groot feest van.

Joren Ja, dan eten we weer frietjes uit de vuilbak en spelen we met de kippen op tafel of we spelen verstoppertje met Marietje...

Anke Ik denk niet dat mijn papa dat nog zal willen. In Duitsland zal ik geen oma meer hebben...

Maria Oma?

Anke Ik heb nooit een oma gehad en soms stel ik me dan voor dat jij een beetje mijn oma bent... omdat het altijd zo leuk is bij jou en omdat ik je graag zie.

Maria Ach kindje toch, ik zie jou ook graag.
(Nemen elkaar nu heel dicht en Maria heeft ook tranen in de ogen.)

Joren **(Ziet er ook wat beteuterd uit.)** Ik wil ook een knuffel. Ik zie jullie ook graag..

Maria Allez vooruit... **(Ze genieten van een heerlijke knuffel en ze fleuren weer iets op.)**

Joren He Marietje, je baard piekt een beetje...

Maria **(Lachend en duidelijk genietend.)** Ach manneke, dat moet je er op mijn leeftijd maar bijnemen...

Joren Als mijn mama zou weten dat ik je zo dicht heb gepakt dan zou ze vast en zeker al klaarstaan met haar luizenkam en ik zou direct weer in bad vliegen.

Maria Aah, veeg daar je broek aan...

Anke Kun je mij niet adopteren?

Maria Nee kindje, hoe graag ik dat ook zou willen, ik vrees dat dit onmogelijk is.

Joren Maar weet je wat we wel kunnen doen?

Anke Nee, wat dan?

Joren We kunnen elkaar beloven dat we vrienden blijven voor het leven!!!

Maria Ach ventje toch, waar haal jij dat allemaal uit?

Anke En hoe moeten we dat dan doen?

Joren Gewoon elkaar beloven dat we eeuwig vrienden blijven en dat we er altijd voor elkaar zullen zijn in goeie en kwade dagen.

Anke **(Tot Maria)** Zal je dan eens chatten met mij?

Maria Chatten? Wat is dat nu weer?

Anke Eh wel, met mekaar praten via de computer.

Joren Maar Marietje kan dat niet!!!!

Maria Ik heb niet eens een computer. Wat zou ik dan kunnen.... Hoe noemde je dat ook alweer?

Joren Chatten...

Maria Eigenlijk kan ik niet goed lezen en schrijven... Ik ben maar tot mijn 12 jaar naar school geweest.

Joren He cool!!! Ik wou dat ik ook niet meer naar school hoefde te gaan.

Anke En waarom ging je niet naar school?

Maria Vroeger woonde ik hier samen met moeder en vader. Dit was hier een boerderij met allemaal weiden rondom en ik moest mee helpen op het erf.

Anke Wat moest je dan doen?

Maria Op de koeien passen en voor hen zorgen. Hen eten geven, de stallen uitmesten, dus voor een klein meisje veel en hard werken. Ik had liever naar school geweest om te leren lezen en schrijven...

Joren Er zijn toch veel leukere dingen dan naar school gaan!!!!

Maria 't Is triestig als je niet kunt lezen en schrijven. Ik wou zo graag een brief schrijven aan de koning...

Anke De koning?

Maria Om hem te vragen dat ik hier in mijn huisje zou kunnen blijven wonen.

Anke En zou de koning daarvoor kunnen zorgen?

Joren Ja natuurlijk, hij is de machtigste man van ons land.

Maria Ik ben ervan overtuigd. De koning is een goed man.

Anke Wel dan schrijven wij toch een brief voor jou.

Maria Zou je dat willen doen?

Anke Maar natuurlijk. We vragen het desnoods aan onze meester.

Joren Ja, da's een goed idee. Meester Luc zal dat wel willen doen voor jou. Jij moet ons alleen vertellen wat er moet instaan.

Maria Wel.....

Op dat moment komt de vader van Anke de pret verstoren. De drie komen langzaam los uit elkaar. Maria staart wezenloos voor zich uit.

- Henk Anke, je zou nog huiswerk maken...
- Anke Maar papa...
- Henk Niks te papa... naar huis!!!
- Anke Maar dat is niet eerlijk...
- Maria **(Bedoeld voor Henk.)** Je zou je moeten schamen.
- Henk Ik weet niet waarover je het hebt.
- Maria Vluchten is makkelijk...
- Henk **(Bitsig.)** Ik weet niet waarover je het hebt, zeg ik je.
- Maria Makkelijker dan de waarheid onder ogen te durven zien.
- Henk Ik heb jou niks meer te vertellen.
- Maria Natuurlijk niet.
- Henk Ik kan niks voor je doen.
- Maria Als er één iemand is die nog iets kan doen dan ben jij het wel.
- Henk Je mag van geluk spreken dat mijn dochter hier nog mag komen.
- Maria Wat heb ik haar dan misdaan?
- Anke Niks!!! Marietje is altijd lief voor mij en ik zie haar graag papa. En als je durft haar uit haar huisje te zetten, dan spreek ik nooit meer tegen jou.
- Henk Anke, ik zou willen dat je mee komt naar huis.
- Anke **(Rebels)** Als je me beloofd dat Marietje hier kan blijven.
- Henk **(Gebiedend.)** Vooruit!
- Anke Nu, je moet me niks beloven want 't is toch zeker dat Marietje hier mag blijven wonen. Ze zal een brief naar de koning schrijven...
- Joren **(Vindt het geen idee dat ze dat aan haar vader vertelt.)**
Maar zwijg nu toch eens trut! Dat moest een geheim blijven!!!!
- Henk **(Tot Anke)** Ik tel tot drie!!!!
- Anke Ik zweer je, ik spreek geen woord meer tegen jou.

Henk **(Neemt Anke kordaat bij de hand.)**
En nu is het genoeg geweest!!!

Anke Ik kom terug Marietje... Ik kom terug...-

Maria staart doelloos voor zich uit. Ze krijgt weer tranen in de ogen. Joren zit haar meewarig aan te kijken.

Joren Marietje? Je bent verdrietig.

Maria Een beetje.

Joren Maar ik wil niet dat je verdrietig bent.

Maria Het is beter dat je nu naar huis gaat jongen.

Joren Nee Marietje, ik laat je hier zo niet alleen achter.

Maria Ach, het gaat wel over.

Joren Waarom huil je dan? Omdat je hier weg moet?

Maria Ja, dat zal het wel zijn.

Joren Of misschien omdat je Anke nooit meer zal zien.

Maria Ja, dat ook...

Joren Maar daar hoef je helemaal niet verdrietig om te zijn. Later zal ik trouwen met Anke en dan mag je bij ons komen wonen...in Duitsland!!!

Maria **(Door haar tranen heen komt er een glimlach.)** Ach wat ben je toch een lief ventje.

Joren Mag ik nog een pannenkoek Marietje?

Maria Maar natuurlijk jongen...

Enkele maanden verder. Maria heeft opnieuw het bezoek van Joren. Ze zitten buiten aan de picknicktafel. Ze hebben Anke sinds haar vertrek niet meer gezien.

- Maria En je hebt dus goed nieuws van Anke.
- Joren Ja, ik heb met haar enkele dagen geleden gechat en ze komt met haar papa voor een paar dagen naar België terug. Ze heeft trouwens beloofd ook bij jou eens langs te komen, maar ik weet niet precies wanneer.
- Maria Da's pas goed nieuws.
- Joren Weet je wel Marietje hoe erg ik haar mis? En telkens als ik aan haar denk, krijg ik van die kriebels in mijn buik.
- Maria **(Lacht.)** Jij bent gewoon verliefd jongen.
- Joren Soms is het heel ambetant, want soms doet het ook een beetje pijn. Ja, ik denk dat Anke de vrouw van mijn leven is.
- Maria Daar ben ik zeker van...
- Joren Zeg Marietje, hoe lang mag je eigenlijk hier nog blijven wonen? Mijn mama zegt dat je van de rechter hier nog maximum drie maanden mag blijven wonen.
- Maria Ja, dat heeft de rechter inderdaad beslist.
- Joren En waar ga je daarna wonen?
- Maria Daar heb ik nog niet over nagedacht.
- Joren Weet je wat? Kom bij ons wonen.
- Maria **(Glimlacht.)** Ja, dat zou je mama goed vinden!!!
- Joren Maar gaan ze jou dan in zo'n rusthuis steken bij allemaal ouwe pekes?
- Maria Dan ben ik nog liever dood jongen...
- Joren Alléé, zeg dat niet Marietje!!! Jij mag niet doodgaan!!!!
(Hij leunt nu dicht tegen Maria aan.)
- Maria Hé, niet triestig worden hè. Tijd brengt raad.
- Joren Ik wil jou niet kwijt!!!!

Jacky komt eraan. Hij ziet Joren en heeft hem meteen de volle lading.

- Jacky Eh wel bleiter wat doe jij hier weer. Als ik dat zal vertellen aan je ma zal 't weer stuiven thuis.
- Joren Dat zijn jouw zaken niet, moeia!!!!

Jacky En een beetje beleefd hé kerel of je ma zal het direct weten.

Joren **(Komt in colère recht en loopt weg.)** JEANNETTE....

Jacky Wel, wel. Die jeugd van tegenwoordig toch.

Maria Je hebt er zelf om gevraagd Jacky. Laat die jongen toch met rust. En, toch weer geen brief mee?

Jacky Neenee, maar wat heb ik gehoord? Dat je een brief hebt gekregen van de koning?

Maria Hoe ben jij dat te weten gekomen?

Jacky Eh wel Ronny heeft het me verteld.

Maria Ja 't is waar. 'k Heb die brief gekregen toen jij met verlof was. Ronny heeft hem gebracht en voorgelezen.

Jacky En nu? Wat zal je doen?

Maria Eh wel hier blijven natuurlijk. Met die brief heeft niemand nog het recht mij hier buiten te zetten.

Jacky Ah, is dat zo? Dat wist ik wel niet. Ik dacht als de rechter gesproken had dat zijn woord telde.

Maria Neenee, de koning heeft altijd het laatste woord.

Jacky Maar Marietje toch, waarom zou je hier nog blijven? Ze hebben je nu al zoveel geboden. Als je de kranten mag geloven 400.000 euro voor dit lapje grond en nog eens een maandelijkse vergoeding van 1.500 euro er bovenop.

Maria Hoeveel keer moet ik het nog herhalen Jacky? Dat interesseert me niet.

Jacky Volgens mij heb jij toch een slag van de molen gekregen zulle. Allée Marietje zeg nu zelf : 'Wie zou zo'n aanbod kunnen weigeren?'

Maria Jacky alsjeblief, laat mijn kop gerust. Praat eens over iets anders. Jij die altijd onder de mensen bent... Geen nieuws of verse leugens?

Jacky Nee, 'k zou niet weten wat.

Maria Nog altijd alleen?

Jacky Ja, nog altijd. Maar ik amuseer me wel hoor alleen. De dag van vandaag is het ook moeilijk om in ons milieu een serieuze partner te vinden hé. En met al die aids tegenwoordig, je zou er schrik van krijgen. Het enige wat ze tegenwoordig nog willen, dat is sex, sex, sex.

Maria Dat zijn de vrouwen van tegenwoordig hé Jacky.

Jacky Vrouwen? Wie heeft het hier nu over vrouwen? Ik ben wel voor de mannekes hé, Marietje.

Maria Oeioeioei, jij voor de venten!!!! Wat zullen we hier nog allemaal meemaken? Maar dat verwondert me eigenlijk niet. Ik heb al altijd gedacht : dat is een postbode zonder ballen aan zijn lijf. En, mag ik nog eens iets vragen?

Jacky Als het niet te persoonlijk wordt, waarom niet.

Maria Nee nee. Maar die sex onder venten? Hoe doen jullie dat eigenlijk?

Jacky Hoh, maar nu krijg ik toch wat vapeutjes hoor!!! Ander onderwerp alsjeblieft!!!!

Maria En 't begint nog maar interessant te worden?

Jacky Ander onderwerp please!!! **(Nu vlug van onderwerp veranderend. Het eerste wat hem te binnen schiet.)** Ik heb een nieuwe auto gekocht.

Maria Dat interesseert me niet, maar allez, proficiat.

Jacky **(Fier)** Een Suzuki Swift.

Maria Ah ja, zo'n Swiffer. Een splinternieuwe?

Jacky Ja, gekocht met mijn spaarcenten.

Maria En heb je die al?

Jacky **(Knikt bevestigend met stralend gezicht.)** Van eergisteren.

Maria En wat kost dat tegenwoordig zo'n auto?

Jacky Ik heb de mijne 13.000 euro betaald.

Maria **(Verbaast zich hierover.)** 13.000 euro?

Jacky Maar pas op Marietje, voor die prijs is het dan ook een full **(Engels)** Option **(Frans)**. Airbag, airco, GPS,...

Maria En zijn er daar dan ook nog wielen aan?

Jacky Ja natuurlijk... en er zit daar nogal power achter zulle Marietje, als ik op zijn staartje duw!!!!

Maria Ik wil dat allemaal wel geloven Jacky, maar neem me liever eens mee naar de markt op een donderdag.

Jacky **(Aarzelend.)** Naar de markt zeg je?

Maria Wel ja, de vuilbakken gaan legen. 't Wordt ook lastig voor mij...al dat sleuren met mijn fiets.

Jacky Marietje, 'k zal eerlijk met je zijn... Die auto was mijn droom en 'k zou hem graag nog lang proper houden.

Maria Allez, 'k hoor het al... Mij een plezier gunnen, zit er ook al niet in. Maar was ik een jong, blond Barbiepopje geweest dan had het waarschijnlijk wel gekonnen hé?

Jacky Een Barbiepopje dan nog? Nee liever een Action Man.

Maria 't Is altijd 't zelfde. Omdat ik oud ben, houdt niemand nog rekening met mij.

Jacky Maar Marietje, zo heb ik het nu ook weer niet bedoeld.

Maria Als straks mijn huis hier plat ligt, zullen ze dat achteraf ook zeggen zeker : "t Was zo niet bedoeld!!!!" Nee, ik blijf erbij, als je oud bent, ben je van geen tel meer.

Jacky Eh wel Marietje, ik beloof je : Als de nood het hoogst is, zal Jacky nabij zijn.

Maria Ja, eerst zien en dan geloven, zei de blinde.

De burgemeester komt eraan.

Maria Aah, wie we daar hebben!!!! De rest van 't mooie weer...

Jacky Ah, burgemeester!!!! Alles kits onder de rits?

Burgemeester Als burgemeester heb je je kleine en grote probleempjes, maar die zijn er om opgelost te worden. Niet waar Marietje?

Maria Ik vrees ervoor meneer de burgemeester.
(Maria went zich nu ongeïnteresseerd af van beide heren.)

Jacky Eerlijk gezegd meneer de burgemeester, onder die rits van jou denk ik dat je maar een klein probleempje zal hebben. Maar 't geval met onze vuile marie daarentegen... dat is andere koek!!!

Burgemeester Hou het alsjeblieft een beetje deftig Jacky, wil je?

Jacky Zeg mij nu eens eerlijk, zet jij Marietje waarlijk hier uit haar huis als ze zelf niet opstapt?

Burgemeester Wees gerust, ze zal wel vrijwillig vertrekken.

Jacky Je weet, als ze iets in haar koppeken heeft, heeft ze het ook hier **(Wijst naar achterwerk.)** niet zitten hé. En ik dacht dat jij socialist in hart en nieren opkwam voor de werkmens en de sociaal zwakkeren in onze samenleving.

Burgemeester Ik kan je geruststellen. Ik zal deze zaak in eer en geweten tot een goed einde brengen. En laat ons nu eventjes alleen, wil je?

Jacky OK, maar denk eraan meneer de burgemeester : oude bomen verplant men niet!!!! Marietje gaat dood in een bejaardentehuis.

Burgemeester Ja ja, 't is goed Jacky. Ga nu maar.

Jacky **(Half spottend.)** Dag meneer de burgemeester.

Burgemeester Dag Jacky.
(Went zich nu tot Maria.)
Marietje, je hebt de brief gekregen?

Maria Welke brief?

Burgemeester Die aangetekende...

Maria Niet dat ik me herinner.

Burgemeester Komaan, doe nu niet alsof je neus bloedt.

Maria Nee, ik herinner me niks meer... Jacky de postbode zegt trouwens dat dat de ouderdom is, dat ik begin te weten van de Oldteimersziekte... en elke brief die ik ontvang, vliegt sowieso de kachel in.

Burgemeester Marietje gebaar je nu niet van krommen haas. Je bent veel snuggerder dan je jezelf voordoet. Ik heb het over die aangetekende brief waarop staat dat je uiterlijk binnen drie maanden je woning moet verlaten, zoniet moet ik je op politiebevel het huis uitzetten.

Maria Dat denk je...

Burgemeester Nee dat is een zekerheid. Dat heeft de rechter beslist.

Maria Maar dan is dit buiten een andere brief gerekend! **(Haalt brief uit haar zak.)**

Burgemeester Welke brief?

Maria Een brief van de koning waarin staat dat hij mij het recht geeft hier te wonen tot aan mijn dood. Hier 't is een kopie, je mag hem houden.

Burgemeester **(Begint onwennig te lachen.)** Albert?!? Albert?!?
Een brief van de koning, laat me niet lachen!!!!

Maria Hier je mag hem hebben. 't Is een kopie.

Burgemeester Wat de koning ook beweert, de rechter heeft gesproken...

Maria Voor mij telt het woord van onze koning en niks anders.

Burgemeester Aah Marieke toch, ik had nooit gedacht dat je het ons en jezelf zó moeilijk zou maken, maar helaas...

Maria Als de koning zegt dat ik hier mag blijven wonen, dan blijf ik hier wonen.

Burgemeester Die koppigheid heeft geen zin meer Maria, dat weet jij net zo goed als ik.

Sofie Demeester komt op het erf.

Burgemeester Ah, mevrouw Demeester. Goed dat je er bent.

Maria **(Trekt zich terug in haar huisje. Ze wil met Sofie niks meer te maken hebben.)**
Ik ga naar binnen. Aan deze tante maak ik geen woorden meer vuil...

Burgemeester Sofie, we hebben een probleem.

Sofie Ik had ook niks anders verwacht burgemeester.

Burgemeester Hier... een brief van koning Albert.

Sofie Ja en dan? **(Snakt de brief uit zijn handen en begint deze diagonaal te lezen.)**

Burgemeester Hij geeft Maria het recht om hier te blijven wonen.

Sofie Dat is onmogelijk. Zelfs een koning kan een vonnis niet zomaar naast zich neerleggen. In ons land bestaat er toch zoiets als de scheiding der machten.

Burgemeester Dat weet ik, dat weet ik. Maar er is ook nog zoiets als de morele kant van de zaak.

Sofie Zeg me nu niet dat je...

Burgemeester Als de koning zegt...

Sofie De rechter heeft gesproken en daarmee basta. Binnen uiterlijk drie maanden gooien we de boel hier plat.

Burgemeester We zullen de publieke opinie tegen ons krijgen. Ik denk dat we die brief van de koning niet zomaar naast ons neer kunnen leggen. De mediabelangstelling zal nog groter worden dan ze nu al is...

- Sofie Ha laat me niet lachen. Meneer de burgemeester denkt dat het hem electoraal niet goed zal uitkomen en zal daarom zwichten voor een brief van zijne majesteit de koning.
- Burgemeester Sofie, het kan misschien zo lijken maar dat is het niet.
- Sofie Dat is het wel!!!!
- Burgemeester Ik weet dat ik als politicus het algemeen belang moet laten primeren, maar als ik mijn gevoel laat spreken dan...
- Sofie Ja ja, dan mag dat mens in haar krot blijven wonen, terwijl u als burgemeester eigenlijk de bevoegdheid én de plicht hebt om dit huis onbewoonbaar te verklaren in het belang van de bewoner.
- Burgemeester Er komt een tijd dat Marietje niet meer zal kunnen alleen wonen en dan is het moment gekomen om...
- Sofie Ja leuk, wie weet hoelang we daarop nog moeten wachten. Weet je wel wat voor gevolgen dat zou hebben voor mijn bedrijf? Denkt u aan de vele ontslagen die er zullen vallen? Ik heb serieus veel kapitaal geïnvesteerd, mijn centen moeten opbrengen.
- Burgemeester Daar valt altijd nog over te spreken. Misschien kunnen we een ander stedelijk bouwproject aan je toewijzen, die de verliezen ruimschoots zullen compenseren.
- Sofie Vergeet het!!!! Ik wil en ik zal doorgaan met dit project. Desnoods zorg ik er wel voor dat dat mens een beroerte krijgt...
- Burgemeester Neem me niet kwalijk mevrouw Demeester, maar ik vind dat u met dergelijke uitspraken een stap te ver gaat. U stelt me vreselijk teleur...
- Sofie Dat is dan wederzijds burgemeester, u stelt me ook teleur. Als u de uitspraak van het vonnis niet naleeft, stap ik opnieuw naar de rechter, desnoods met steun van de oppositie. Ik heb alle troeven in handen om mijn slag thuis te halen.
- Burgemeester Als u het zo speelt dan maak ik inderdaad geen kans mevrouw Demeester.

Op dat moment komt Henk op het erf. Hij woont inmiddels in Duitsland. Hij is bedrukt.

- Sofie Mr Höfner, blij u te zien.
- Henk **(Schudt ze de handen.)** Mevrouw Demeester, burgemeester.
- Sofie De zaken gaan vooruit, Mr Höfner. Binnen uiterlijk drie maanden kunnen de werken van start gaan.

Henk Is er dan een oplossing gevonden voor mevrouw Boudrez?

Sofie Zoals ik u reeds gecommuniceerd heb, hebben wij het vonnis van de rechter, dat mevrouw nog drie maanden de tijd geeft om uit eigen wil te vertrekken. Doet ze dit niet dan zal men haar onder politiebevel het huis uitzetten.

Henk Ach zo...

Sofie U klinkt niet bepaald enthousiast Mr Höfner.

Henk Nee, dat is ook zo...

Sofie Maar dat wil ook zeggen dat we op korte termijn de werken kunnen starten.

Henk Ik ben eigenlijk terug naar België gekomen om ons contract te verbreken.

Sofie Ons contract verbreken?!?

Henk Ja, ik heb geen interesse meer...

Sofie Maar Mr Höfner, wat zegt u nu?

Henk Ja, u hoort het goed. Om persoonlijke redenen, vooral om persoonlijke redenen, heb ik beslist niet door te gaan met dit project.

Sofie Maar weet u wel wat voor gevolgen dit heeft?

Henk Ja ja, u hoeft zich geen zorgen te maken. De schadevergoeding zal u volgens de modaliteiten in het contract tot de laatste euro worden uitbetaald.

Sofie U hebt ook geen andere keuze Mr Höfner. U kent mijn telefoonnummer. Bel me morgen tussen 8 en 9 om die zaak zo snel mogelijk te regelen. Of misschien zal u tegen dan nog van gedacht veranderen?

Henk Ik denk het niet.

Sofie **(Wendt zich nu tot de burgemeester.)** En denk nu maar niet Mr de burgemeester dat dit mijn plannen zal wijzigen. U hoort nog van mij. Nog een prettige dag verder heren. **(Verlaat het erf.)**

Burgemeester Wat een harde tante...

Henk Een harteloze zakenvrouw.

Burgemeester Wat heeft je op andere gedachten gebracht?

Henk Dat is moeilijk te verwoorden.

Burgemeester Je hebt je hart laten spreken?

Henk Je zou het zo kunnen zeggen ja.

Burgemeester En toch verandert dit niks aan de zaak. Het vonnis is er.

Henk Daar twijfelt niemand nog aan meneer de burgemeester, maar als het ooit zo ver komt, wil ik er geen schuldgevoel aan overhouden. Dat kom ik trouwens mevrouw Boudrez persoonlijk vertellen.

Burgemeester Goed, dan laat ik je maar. We horen nog wel van mekaar. Dag Henk.

Henk Dag burgemeester.

Burgemeester vertrekt en Henk staat een ogenblik afwezig naar het huisje te kijken. Met een diepe zucht gaat hij richting voordeur en klopt hij aan.

Maria Wie is daar nu weer? **(Ziet nu pas dat het Henk is en wil opnieuw de deur sluiten.)** Ik koop niet aan de deur.

Henk Nee, wacht. Ik heb je iets te vertellen.

Maria Jij hebt me juist niks te vertellen. Je hebt mijn kleinkind van me afgenomen. **(Wil weer de deur sluiten.)**

Henk Nee, alsjeblieft. Met Anke is alles goed. Ze praat nog dagelijks over jou.

Maria Ga weg... alsjeblieft.

Henk Ik kom je vertellen dat ik niet verder ga met het project. Dat ik het niet op mijn geweten wil hebben dat mede door mijn toedoen jouw huis wordt gesloopt.

Maria Ik vrees dat dit niks aan de zaken zal veranderen.

Henk Wellicht niet, maar je weet maar nooit. Als Sofie Demeester geen andere geïnteresseerden voor haar project vindt dan heeft ze het kapitaal niet om te starten. Misschien kan dit haar plannen op de lange baan schuiven.

Maria En? Moet ik jou nu bedanken?

Henk Nee, dat hoeft niet. Maar ik wil dat je weet dat ik het voor jou doe in de hoop dat je hier kan blijven.

Maria En mijn kleindochter dan?

Henk Ik heb haar beloofd dat als ze hier is, ze bij jou mag langskomen.

Maria Is dat écht? **(Volkomen verrast en emotioneel.)** Is dat écht? Je beseft niet welk plezier je me hiermee doet. En ook als ze me daar ergens in een of ander rusthuis zullen opsluiten?

Henk Beloofd!!!

Maria Dat is het enige waar ik nog naar zal uitkijken... die momenten met mijn kleindochter.

Henk Maar waarom overweeg je toch niet om met het geld dat je krijgt, een klein huisje te kopen in een rustige buurt. Ik wil je daarbij helpen. We hebben nog drie maanden.

Maria Nee, ik ben hier geboren en ik wil hier sterven.

Henk **(Glimlacht.)** Ik weet nu van wie ik mijn eigen koppigheid heb geërfd.

Maria Da's lief gezegd mijn jongen.

Henk Vergeef me dat ik nog aan de gedachte moet wennen dat jij mijn moeder bent, maar misschien komt dat gevoel ooit wel. Tijd brengt raad.

Maria Ja, tijd heelt alle wonden mijn jongen. Niks forceren, het komt wel. Misschien was het wel een zegen voor jou dat je vader je heeft meegenomen.

Henk Hoe bedoel je?

Maria Je had bij mij wellicht niet zoveel kansen gekregen als bij je vader. Je bent een succesvolle zakenman geworden...

Henk Ach wie zal het zeggen? Als ik hoor hoe mijn dochter over je spreekt, dan weet ik zeker dat jij ook een goeie moeder zou zijn geweest.

Maria Ik had je zeker al mijn liefde gegeven...

Henk Daar twijfel ik niet aan.

Anke komt op. Ze valt Maria in de armen.

Anke Hééé, Marietje

Maria Ooh mijn kindje, wat ben ik blij dat je er bent.

Anke 'k Heb je zó gemist Marietje.

Maria Ik jou ook.

Anke En weet je wat ik mag zeggen van mijn papa tegen jou? Tenminste als jij dat goed vindt.

Maria Nee vertel eens.

Anke Oma...

Maria Ooh, wat lief van je papa.

Kijkt Henk heel dankbaar en gelukkig aan. Hij verlaat onwennig en zonder woorden het erf.

Meer dan drie maanden later. De bulldozers staan achter de hoek onzichtbaar klaar voor de grote sloop, maar Maria weigert haar huis te verlaten. Sofie Demeester heeft in kortgeding verkregen dat ze vandaag onder dwang uit haar huis kan worden gezet. Voor het huis ligt allerlei rommel bedoeld als barricade.

(Een voorstel voor de regie : Decor is het huisje. Het licht enkel op een witte cirkel die de maan voorstelt. Geleidelijk aan wordt het klaar en de maan dooft uit. Dit alles gebeurt op de muziek uit Les Misérables, I dreamed a dream. Instrumentaal)

Het is ochtend. De directrice van het plaatselijke Woon- en Zorgcentrum komt op het erf. Ze probeert de voordeur van het huisje te bereiken maar moet heel wat obstakels overwinnen.

Edith Tjonge, tjonge... Hoe geraak ik aan die voordeur? Dat zo'n toestanden nog kunnen bestaan in de 21ste eeuw. 't Wordt tijd dat dat mens een deftig dak boven haar hoofd krijgt. Vreselijk!!! Een mens zou hier nog zijn nek breken... Auw... Niet te geloven... Alléé, je moet dat eens zien...
(Als ze eindelijk aan de voordeur is gekomen, probeert ze de bel te vinden maar die vindt ze niet.) Waar is die bel hier? Geen bel!!!
(Ze klopt op de deur. Eerst lichtjes dan steeds harder.) Mevrouw Boudrez? Mevrouw Boudrez? Ben je daar? Mevrouw Boudrez, ik ben het... de directrice van het Woon- en Zorgcentrum. Ik kom je halen!!! Vandaag breng ik je naar je nieuwe thuis. Mevrouw Boudrez? Ik weet dat je er bent. Maak het mij alsjeblieft niet moeilijk. Als je niet uit vrije wil met me meegaat dan weet je wat je te wachten staat. Mevrouw Demeester heeft in kortgeding verkregen dat je dan onder dwang uit je huis wordt gezet. Mevrouw Boudrez? Als je nu niet meegaat, moet ik de politie bellen.

De deur gaat open. Maria verschijnt in de deuropening.

Maria **(Heel gelaten.)** Bel maar de politie, ik ga niet mee.

Edith Ach kom Maria, ik weet hoe erg dit voor je is maar het heeft geen zin meer om tegen te stribbelen. Je hebt jammer genoeg de strijd verloren.

Maria Wel dat ze dan de bulldozer in mijn huis rammen terwijl ik er nog in zit.

Edith Je zal het goed hebben in ons rusthuis Maria. Een warme kamer, lekker eten, een goeie verzorging...

Maria Nee, bedankt. Ik blijf hier. **(Ze sluit de deur.)**

Edith Ach wees toch niet zo koppig Maria en dwing me geen dingen te doen die ik niet graag doe. Maria!? **(Klopt op deur.)** Mevrouw Boudrez?

(Zucht.) Er zit niks anders op dan de politie te bellen. Of nee, ik bel de burgemeester.

(Ze neemt haar GSM en vormt het nummer.) Burgemeester? Ja, u spreekt met Edith Degreve, directrice van het Woon- en Zorgcentrum. Ik sta hier voor het huis van mevrouw Boudrez en ze weigert met mij mee te komen.... **(Edith gaat door met haar gesprek.)**

De drie kletswijven komen niet toevallig even langs. Ze zijn uiteraard benieuwd hoe de zaak zal aflopen en willen het spektakel van op de eerste rij meemaken.

Paula We zijn hier veel te vroeg Yvette.

Yvette Nee Paula. Ik wil hier heel die cinema vanop de eerste rij meemaken.

Agnes We kunnen zo heel de dag zitten wachten op niks.

Yvette Ik weet uit goede bron dat het vandaag zal gebeuren en kijk daar staat al iemand voor de deur.

Paula Is dit niet die Edith, die directrice van het rustoord.

Agnes Ja inderdaad. En waarschijnlijk geraakt ze niet binnen en is ze nu met de politie aan het bellen. Hoho, we zullen hier nog wat beleven vandaag.

Yvette **(Maakt gebaar alsof er haar een geur heel erg irriteert.)**
Zeg Agnes, heb je er weer ene gelaten ja?

Agnes Bah wil je wel eens op je woorden letten!!! Ik heb hier juist niks. Het is de stank van vuile Maria die zo naar je toekomt.

Yvette Ik zal mijn benen een beetje sparen. Ik zet me hier op dit bankje. En van hieruit zullen we alles goed kunnen zien.

De drie kletswijven hebben zich uiteindelijk geïnstalleerd op de bank. Er ontstaat een zenuwachtig gewriemel.

Yvette Ja, zit je goed Agnes?

Agnes Ja, waarom?

Yvette Eh, wel stop dan met wriemelen en zit stil.

Paula Zeg, zullen jullie nu eens stoppen met krakelen?

Agnes Eh wel, 't is Yvette.

Yvette Alléé 't is weer Yvette. Jij kunt niet stilzitten!!!!

Paula Zeg, hou nu eens twee minuten jullie kwebbel!!!

Yvette **(Haalt spiegeltje uit tas en kijkt of ze er goed uit ziet.)**
Zie ik er een beetje deftig uit met die sjaal op mijn hoofd?

Agnes Ja, je ziet er zo goed uit als Lady Kaka...

Yvette Agnes, wil je nu eindelijk eens stoppen met mij steeds zo te kleineren? Jij bent ook moeders mooiste niet!!!!

Paula Zeg willen jullie nu eindelijk eens stoppen?!!

Yvette Ja, 't is Agnes die weer begonnen is.

Agnes 't Zal zijn... jij bent het die....

Paula Stop het, heb ik gezegd!!!!

Agnes **(Prevelend tussen haar tanden.)** Maar 't is toch waar. Ik laat me niet meer doen hoor van dat wijf...

**Paula kijkt nu met dwingende en dreigende blik om Agnes te doen zwijgen.
Korte stilte waarbij ze elkaar argwanend zitten te bekijken.**

Yvette Hoho, 't wordt hoog tijd dat er eindelijk eens een einde komt aan heel die historie van vuile Marie!!!!

Paula Zeg dat wel. Alléé, welk paté hebben ze daar al die jaren niet van gemaakt? Ze hadden dat onmiddellijk moeten plat smijten. Zonder pardon van de eerste keer. En die vuile troela is toch al die aandacht niet waard!!!

Agnes Je hebt gelijk Paula, als het normale mensen waren geweest zoals wij, dan hadden ze daar niet zoveel spel van gemaakt.

Yvette Natuurlijk heb ik gelijk. Is het ooit anders geweest. En dat Albert zich dan nog met heel die affaire moest bemoeien, dat snap ik niet.

Paula Eh wel, ik ook niet.

Edith verlaat inmiddels het erf via het poortje en nadert de zeer nieuwsgierige vrouwen.

Edith Dag dames...

Alle 3 Madame Edith...

Paula Problemen madame Edith?

Edith **(Zit duidelijk met de zaak verveeld.)**
Ja inderdaad problemen, maar goed dat zijn jullie zaken niet.

Paula **(Vals meewarig.)** 't Is toch jammer hé madame Edith dat Marietje zo uit haar huis wordt gezet?

Edith Vind ik ook!!!!

Paula 't Is écht jammer voor die arme sloor. **(Meewarig met valse ondertoon.)** We leven met haar mee.

Edith Ja inderdaad.... Goed, maar nu zal ik even kijken. **(Verdwijnt en gaat op zoek naar de aankomende burgemeester.)**

Agnes Maar Paula, wat zeg jij nu?

Paula Ja boem, Agnes jij domme geit! Je snapt het weer niet.

Agnes Eh wel, wat moet ik dan snappen?

Paula Dat ik doe alsof, dwazerik.

Agnes Wel zeg dat dan...

Anke en Joren komen gespannen het erf opgelopen. Anke klopt op de deur.

Yvette Kijk daar heb je die twee kinderen weer. Ik kan dat toch niet begrijpen dat je als ouder je kind kan laten omgaan met zo'n crapuleus vuil geval...

Agnes Ja, ik ook niet!!! Maar weten die ouders dat wel?

Yvette Weten, weten... Ze zouden het toch moeten weten hé Agnes.

Anke Oma.... Oma... Ze is toch niet vertrokken?

Joren Misschien ligt ze nog te slapen?

Anke Marietje...Oma? We zijn er. Doe open...

Maria **(Deur gaat open.)** Goeiemorgen kindjes.

Anke We zijn zo ongerust.

Joren En ook een beetje nerveus.

Anke Wat zal er nu eigenlijk gebeuren vandaag?

Maria **(Diepe zucht.)** Ik weet het niet kindje...

Anke Ze zullen je toch niet meenemen naar de gevangenis.

Maria Pfff de gevangenis of een rustoord, wat maakt het verschil?

Joren De burgemeester heeft er toch voor gezorgd dat je naar een bejaardenhuis kan?

Maria Ja, dat heb ik ook gehoord.

Joren En mogen daar dan ook kinderen als wij op bezoek komen?

Maria **(Glimlacht.)** Bij mijn weten is dat niet verboden.

Anke Is het waar dat straks de politie je komt ophalen?

Maria Ik zou het niet weten. We zien wel.

We horen nu het geluid van naderende politiewagen.

Joren Daar zijn ze!!!! Kom vlug, we gaan naar binnen.

Maria Nee alsjeblief, laat me alleen naar binnen gaan.

Anke Maar we kunnen jou hier toch niet zomaar alleen achterlaten.

Joren We willen je beschermen!!!

Maria Nee, ik wil jullie niet in de problemen brengen.

Anke Toe oma...

Maria Alléé vooruit, naar binnen...

De deur gaat dicht. Op dat moment komt Jacky in volle vaart met zijn fiets aangereden. Hij is de politie net voor. Hij is compleet buiten adem.

Jacky 'k Ben ze voor... Nog nooit zo rap gereden in mijn leven.

Paula Eh wel Jacky, wat scheelt er? Je bent gelijk van een haas gepoept.

Jacky Ja, stop het maar met me te treiteren. Ik heb ooit gezegd tegen Marietje : Als de nood het hoogst is, is Jacky nabij!!! En voilà, ik ben van mijn woord.

Agnes En jij zal ze tegen houden?

Jacky Dat is zeker dat. Nu zullen ze de échte Jacky eens leren kennen. **(Klopt als een stoere man op zijn borst, neemt de pose aan van een bodybuilder, slaakt een luide kreet en dan...)** RAMBO JACKY!!!

Agnes **(Luid lachend)** Rambo Jacky!!! Jeanette Jackson ja!!!! **(Anderen lachen luidkeels mee.)**

Jacky Je zal wel zien, met Jacky valt er niet te spotten!!!

Edith en de burgemeester komen in de richting van het huis gewandeld, gevolgd door Sofie Demeester en twee politieagenten.

Yvette Eh wel ja, we zullen eens zien. Kijk daar zijn ze.

Edith Ja meneer de Burgemeester, ik heb geprobeerd haar zo mee te krijgen, maar ze weigert.

Sofie Ik krijg nog wat van dat mens!!!!

Burgemeester Rustig mevrouw Demeester.

Sofie En je moet eens kijken naar al die rommel voor de deur. Een échte schande.

Ze zijn nu aan het hek gekomen. Een schijnbaar vastberaden, doch heel onzelfzekere Jacky staat hen op te wachten.

Jacky **(Loopt eerst nerveus tot aan de voordeur.)**
Marietje, ik ben er hé!!!
(Loopt nu terug tot aan het hek en houdt de anderen tegen.)
Hela, wat zijn jullie wel van plan?

Sofie We komen dat vervelend oud mens hier weghalen!!!

Jacky Niks van. Dat is hier de privé-eigendom van mevrouw Maria Boudrez en jullie hebben niet het recht dit zomaar te betreden.

Sofie **(Spottend en kleinerend.)** Arme sukkel, wat weet jij over recht of geen recht? We hebben een politiebevel!!!

Intussen lopen ze allen door richting voordeur. Jacky springt voor de deur en wil die krampachtig met heel zijn lichaam versperren.

Jacky Ik zweer het, jullie komen er niet in.

Burgemeester Jacky, al ooit eens een nachtje in het cachot doorgebracht?

Jacky Neen Ivan, en dat ben ik ook niet van plan.

Burgemeester **(Tot politieagenten)** Mannen, pak hem mee. **(De agenten lopen in Jacky's richting.)**

Jacky **(Heel uit zijn lood geslagen.)** Oooh, 'k heb er altijd al eens van gedroomd om door twee mannen in uniform gepakt te worden!!!

Edith **(Tot politieagenten)** Laat hem los. **(Tot Jacky)** Kom Jacky, wees redelijk. Het heeft geen zin om je nog verder te verzetten. Ik had ook liever gehad dat Marietje hier kon blijven.

Jacky Maar ik had haar beloofd om tot de laatste snik te vechten voor haar.

Edith Wel dat heb je ook gedaan, dus hoef je jezelf niks te verwijten.

Sofie Ja komaan burgemeester, kunnen we nu eindelijk verder gaan?

Burgemeester Ok, goed. **(Stelt zich voor de deur.)** Mevrouw Boudrez? Marietje? Doe open! Je kunt er niet meer aan ontkomen Marietje. Met dit bevelschrift zien wij ons genoodzaakt om u desnoods onder dwang mee te nemen. Mevrouw Boudrez? Maak het ons en vooral jezelf niet moeilijk. Er is écht geen ontkomen meer aan.

Op dat moment komt Kathy eraan. Ze rent als een kip zonder kop in de richting van het huis.

Kathy Joren? Joren!?! Waar ben je? **(Richt zich nu tot de 3 kletswijven.)** Hebben jullie hier soms mijn zoon Joren gezien? Ik weet niet waar hij is. Toen ik hem vanmorgen wakker wilde maken, lag hij niet meer in zijn bed!!!

Paula Ik denk dat hij daar binnen is madam!

Kathy Zeg dat het niet waar is. Straks geraakt mijn zoon nog betrokken in een schandaal. **(Ziet nu de politie.)** Niet schieten!!!! Niet schieten!!! Mijn zoon zit daar binnen!!! **(Loopt nu tot aan de voordeur.)** Burgemeester, wat is hier gaande?

Burgemeester Vooral niet panikeren mevrouw. We hebben alles onder controle.

Sofie Alles onder controle?!? Dat lijkt me veel gezegd.

Kathy Niet panikeren, zeg je burgemeester en dat terwijl mijn kind slachtoffer is van een gijzelingsdrama. Wacht, ik bel hem op!!! **(Vormt het nummer.)** Joren? Toe Joren, neem op jongen...

Edith En laat ons vooral niet overdrijven.

Kathy Zie je wel, hij neemt niet op. Dat ventje wordt onder dwang gehouden!!! Hij mag niet eens zijn telefoon opnemen...

Intussen kijkt politieagent 1 naar binnen via het raam.

Burgemeester Iets te zien daar binnen?

Politieagent 1 Buiten enkele kippen op tafel, niks te zien burgemeester.

Sofie Wordt het niet zo stilaan tijd dat er tot actie wordt overgegaan? Ik ben niet van plan hier de hele dag te staan hoor.

Kathy **(Tot de politie.)** Ja, inderdaad, doe dan toch iets!!! Hoe langer het duurt, hoe groter de kans dat mijn kind daar een trauma aan overhoudt.

Politieagent 1 Rustig blijven mevrouw. We treden zo dadelijk in actie!!!

Sofie Dat tart hier gewoon alle verbeelding!!!

Politieagent 2 't Is beter dat we niet overhaast te werk gaan.

Burgemeester OK mannen, er zit niks anders op dan die deur te forceren. Ze hebben gelijk, het heeft nu al lang genoeg geduurd.

De politieagenten halen een koevoet boven en proberen de deur open te breken. Terwijl ze dit doen, komt Henk eraan.

Sofie Hm, heb je daar een koevoet voor nodig. Eén stamp en die deur gaat zo open!!!

Paula Voilà, nu worden de grote middelen bovengehaald. Nu gaan we iets zien!!!

Yvette Ik zou daar al lang zo'n komorof-cocktail ingesmeten hebben!!!

Agnes Komorof-cocktail!?! Molotov cocktail wil je zeggen zeker?

Henk Wat is hier aan de hand?

Burgemeester Mevrouw Boudrez weigert haar huis uit eigen wil te verlaten en op bevel van de rechter zien wij ons genoodzaakt...

Henk **(Helemaal ontredderd.)** Wil je wel eens ophouden met die onzin!!!
(Hij snakt de koevoet uit de hand van de politieagent.)

Kathy Onzin!?! Noem jij dit onzin. Ze gijzelt mijn zoon!!!

Sofie Heeft het nu al niet lang genoeg geduurd Mr Höfner?

Henk Ja en dan!?! Beseffen jullie wel wat jullie dat mens aandoen? Allemaal weg hier!!!

Burgemeester Henk, ik heb hier zwart op wit een politiebevel in handen. **(Toont het.)**

Henk **(Grijpt het document uit de handen van de burgemeester en verscheurt het.)** Politiebevel!!!! Hier politiebevel!!!!
Allemaal uit mijn ogen of ik doe een ongeluk!!! **(Grijpt nu nog een voorwerp dat in zijn buurt ligt en slaat het stuk op de grond.)**
Uit mijn ogen heb ik gezegd!!! Ik los hier dat boeltje zelf wel op!!!

Burgemeester Ok, we nemen je op je woord Henk! **(Dan tot de anderen op heel geneerde toon.)** Kom, allemaal van het erf. We laten Henk zijn gang gaan!

Kathy Nee, ik blijf hier!!!

Burgemeester Nee alsjeblieft Kathy, vertrouw op Henk.

Kathy Maar mijn kind zit daar binnen!!!

Politieagent 1 Toe mevrouw, ga met ons mee.

Sofie Als dat maar niet te lang meer gaat duren of ik zal me er eens mee bemoeien!!!

Politieagent 2 Ja, dat geldt ook voor u mevrouw.

Als iedereen afdruipt en Henk alleen voor de deur staat, begint hij zijn pleidooi.

De twee politieagenten vormen met hun handen een soort van barricade. De anderen staan erachter.

Henk **(Klopt lichtjes op de deur.)**
 Mevrouw Boudrez?!? Ma... Het is jammer genoeg over!!! Je hebt de strijd verloren! Ik vind je een moedige, bewonderenswaardige vrouw. Maar helaas, het geld heeft gewonnen.
 Maar misschien is je strijd niet voor niks geweest. Je hebt er nu een kleindochter bij, je hebt er een zoon bij. En misschien kunnen wij nog een lichtpuntje in jouw verdere leven zijn. We zullen je steunen, we zullen er zijn voor jou. Geloof mij, we zullen er alles aan doen om je gelukkig te maken. Je moet beseffen, je leven eindigt hier niet ma. Ik weet zeker dat je samen met ons nog vele mooie momenten zal beleven. Toe ma... Doe het voor mij... doe het voor Anke...
(Muziek.)

(Hier het liedje eventueel spelen uit Les Misérables, I dreamed a dream in de uitvoering van Susan Boyle.)

Na een poosje gaat de deur langzaam open. Anke komt naar buiten en vliegt haar vader in de armen.

Anke Papa!!!

Nu komt Maria naar buiten met Joren aan haar hand. Er volgt een innige omhelzing met haar zoon.

Maria Henkie, mijn kindje...

Ook Joren neemt Maria vast. In de achtergrond wil Kathy haar zoon halen, maar de politie houdt haar tegen.

Henk

Kom...

Maria neemt haar fiets en ze loopt gebukt het erf uit. Anke, Joren en Henk volgen haar. Ook Jacky volgt haar spoor. Maria kijkt naar de grond als ze de anderen passeert. Eens ze hen voorbij is, draait ze zich om en kijkt nog even met vragende ogen in hun richting. De anderen kijken toe.

Curriculum auteur

Peter Opstaele

Kleiputstraat 16, B-8680 Koekelare

Tel. 0473/492997

E-mail : peter.opstaele@outlook.be

Geboren te Gent op 02 maart 1962.

Lid van S.A.B.A.M., aangesloten voor de meeste werken bij auteursbureau ALMO en tevens lid van Vereniging voor Vlaamse Toneelauteurs.

Uitgegeven toneelwerken :

1. Voor volwassenen

"GEEF ACHT", komedie over negen vrouwen in het leger. (1987)

(Dit werk is niet te verkrijgen bij ALMO, wel bij SABAM.)

"Een meid te veel", relatiekomedie.(1996)

"Katrientje", sociaal drama (2000).

'Verloren Dromen', tragikomedie (2011)

Galgenhumor', 5 eenakters en een mimestukje (2015)

'Wat een nacht...' komedie (2017)'

'Spreken is zilver, zwijgen is goud.' tragikomedie (2018)

'Is er een vrouw in de zaal?' dolkomische monoloog (2019)

2. Voor de jeugd (met spelers van 12 tot 18 jaar).

"Gewoon anders", over standenverschillen.(1989)

"Kriebels", over jeugdliefdes.(1992)

"Het Geheim van Paranostra", over geesten en paranormale fenomenen. (1997)